Христос Родився!

ОКО

Vol. I, No. 1 (Janvier 1979) MONTREAL'S UKRAINIAN COMMUNITY NEWSPAPER 50¢

д-р М. Антонович

3-ій СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Від 23 до 26 листопада в Нью-Йорку, в готелі Амбассадор, відбувся Третій Конґрес Вільних Українців. Попереднім його цілий ряд з'їздів, конференцій, конґресів і нарад різних складових організацій та рад і комісій самого СКВУ. Один перегляд усіх цих нарад займав би надто багато місця. Ми присвячуючи увагу лише щоденні і щотижневі газети. Всі вони, а зокрема СКВУ мають таке велике значення, що їм ще довго присвячуватимуть увагу наші журналісти, суспільно-громадські та культурні діячі. Ми хочемо в цьому випадку подати декілька наших підсумкових міркувань з приводу Третього світового Конґресу Вільних Українців.

Достойний Н. Кардо міністер багатонаціональності канадського уряду промовляє на банкеті СКВУ в Нью-Йорку.

Третій СКВУ був набагато успішнішим ніж два попередні. Він був не лише добре підготований, але й проходив у дуже дружній атмосфері ніж обидва попередні. На це склалося декілька моментів. По-перше ми навчилися знаходити вихід із скрутних ситуацій. Маючи дещо добрі підрядні, навіть люди, які раніше відмовляли всякий компроміс, побачили, що для успішної дії еміграції ви

3-ій, стор. 10

Le conseil consultatif de l'immigration

par Laurier Bonhomme

Ressuscité en mars 1977, le Comité consultatif de l'immigration a été remplacé par le Conseil consultatif de l'immigration par un décret du Gouvernement du 13 décembre 1978. Lors d'une conférence de presse tenue le 18 décembre, Monsieur Jacques Couture, Ministre de l'immigration du Québec, a annoncé officiellement la composition du nouveau CCI à la population.

On se souvient que lors de la reconstitution du Comité en mars 1977, le Ministre avait demandé aux nouveaux membres de lui suggérer une structure de consultation qui lui permettrait de choisir des candidats susceptibles d'être nommés au futur Conseil. Le Comité d'alors a conçu une structure de consultation qu'il a proposée au Ministre et que celui-ci a acceptée. Une vaste consultation populaire s'est donc organisée et a permis à Monsieur Couture de choisir parmi plus de 115 candidats, ceux qui, selon lui, composeraient le Conseil actuel.

Le nouveau Conseil reflète assez judicieusement la représentative ethnique, politique et culturelle que le Ministre a voulu "voir". On y retrouve des membres des communautés dites "de vieille souche" ainsi que des représentants de notre immigration récente. Les grandes communautés ethniques sont représentées -(Italiens, Juifs, Grecs, Portugais), et il y a aussi des ressortissants de l'Amérique latine, d'Haïti, du Moyen et du Proche Orient et de l'Europe de l'Est.

Cette formation représente beaucoup d'expérience et assurera adéquatement conseiller le Ministre sur tout question que celui-ci voudra lui soumettre. Il faut, ici, rendre hommage au travail considérable que les membres du Comité ont accompli et remercier le Ministre d'avoir accepté de nommer cinq d'entre eux au nouveau Conseil afin d'assurer la continuité de la recherche, des avis et de la consultation populaire.

Il est à souhaiter que les organismes et leur représentants donneront à ce nouveau Conseil tout l'appui nécessaire à la ventilation des problèmes souvent aigus, vécus dans les communautés, qu'ensemble ils sauront apporter les solutions susceptibles d'être défendues auprès du Ministre.

Ukrainian mayor at Greenfield Park

by W. Lewyckyj

Steve Olynyk, the man who for twenty-seven years knocked down doors for the Montreal Police Department, likes to keep the door to his own office open at all times. He also dislikes the screening of in-coming calls by his secretary, insisting that anyone who calls Town Hall should be permitted to talk to anyone he or she wishes without having to be transferred to a temporary limbo by the "hold" button. He is the newly elected mayor of Greenfield Park, and he prefers directness and openness in his dealings with people, a policy he says was not practised by the previous administration.

"There was a guy from some newspaper who wanted to know what qualifications I had for this job. Hell, I've been coming to every meeting here at Town Hall and some of the councillors then were absent two-thirds of the time. I know what's going on."

His first prime objective is to cut back on wasteful spending, a course of action which is already showing results. "We will not have to raise taxes this year." He also is considering a scheme which would enable low-income earners to pay their taxes on an installment plan, instead of in one lump sum at the end of a year. "It's easier to budget yourself that way."

Born in Pointe St-Charles, he worked as a brakeman for CNR before joining the police force. He denies that his ethnic background prevented him from rising higher than lieutenant, but attributes it rather to his notoriety as an outspoken officer. "The bosses do not like to have people around them who can prove them wrong." He believes himself to be not only the first Ukrainian mayor of a Québec municipality but also the first retired police lieutenant to be elected to such a post.

Although there are about thirty Ukrainian families living in Greenfield Park he does not think that he was elected to office on the strength of the ethnic vote. The votes, he said, came from every nationality, and not from one particular segment of the population. Asked if the Ukrainian fact in Québec was in danger of assimilation, he replied that he didn't think so, but observed that there are far too many Ukrainian organizations that are constantly bickering with each other instead of pooling their energies and resources and working for the common good. You can't have division in your ranks if you want to acquire clout. "Poke a guy with one finger and he'll hardly feel it. You have to punch with a fist to leave an impression."

Steve Olynyk is a firm believer in supporting and spreading his own culture, as well as that of other minority groups. He would like to fly the flag of every nationality alongside the flags of Canada and Québec on their national days, as a gesture of togetherness. He believes this togetherness is a reality in Greenfield Park, and that because of it Greenfield Park should serve as a model community for every other municipality in Canada.

Steve Olynyk

THIS ISSUE

Community events . . . p. 3
Empire russe éclate . . . p. 5
Val d'Or . . . p. 6
Ukrainians, 1919 . . . p. 8-9
C.B.C. rapped . . . p. 11
Youth page . . . p. 15

«ЗАБАВА»
Independence Dance
Saturday, January 20, 1979
8 P.M.
Admission: Adults $6.00
Students: $4.00
"Samotsvit" orchestra
Assumption Parish Hall
10th Avenue

РЕДАКЦІЙНА

Випускаючи в світ перше число «Ока», нової української газети в діяспорі, уважаємо за відповідне спрецизувати напрямні та завдання цього часопису.

«Око» буде, передусім, органом спілкування української громади Монреалю. Політичні, релігійні та економічно-суспільні установи видають багато українських часописів. Звичайно, вони скеровані до цілого українського суспільства, а в першу чергу до читачів, які ідейно чи організаційно зв'язані з даною газетою. Часописи ці, багато з яких поширені в Монреалі, відіграють незамінну ролю в розвитку українського життя у вільному світі. В той самий час відчувається брак місцевих газет, які інформували б про різноманітну працю місцевих громад та про колективні й особисті досягнення їхніх членів. Завдання «Ока» є заповнити цю прогалину на терені Монреалю.

«Око» видає спеціяльно для цього створена група під назвою «Громада», яка не зв'язана з жодною політичною, конфесійною чи суспільно-громадською організацією. «Громада» рішуче стоїть на становищі свободи слова і тому «Око» допускатиме на своїх сторінках різні погляди, якщо вони будуть згідні з загальноприйнятими демократичними принципами. Далі, редакція уважає, що критика - конструктивна критика, а не критика для критики - є не лише правом, але й моральним обов'язком усіх членів нашої громади. Постараємося «критичним оком» дивитися на всі справи, які цікавлять монреальських українців в першу чергу на українське життя в Монреалі, в Квебеку, в Канаді, в усьому вільному світі та в Україні. Як рівноправні та відповідальні громадяни країни нашого поселення, будемо слідкувати за розвитком політичного та інших галузів життя Монреалю, Квебеку і Канади.

«Око» буде виходити перед першим числом кожного місяця. Матеріяли друкуватимемо трьома мовами: українською, французькою та англійською. Запрошуємо українські організації інформувати нас про їхню працю, а людей доброї волі помогти нам втримати цей часопис. Порадам і конструктивній критиці раді.

EDITORIAL

Sans figurer parmi les plus nombreuses, la communauté ukrainienne de Montréal est sans doute un groupe ethnique des plus dynamiques du Québec. Cette communauté a déjà une histoire de plus de 80 ans, malheureusement, mieux connue d'après la tradition orale que par des études scientifiques.

Possédant une longue expérience de vie communautaire, organisée en nombreuses associations et clubs, les Ukrainiens de Montréal souffrent de dispersion territoriale et de lacunes dans les média de communication. En effet, ils ne disposent que d'une heure de programmation à la radio en ukrainien et il n'ya ni télévision ni journaux ukrainiens à Montréal. C'est pour surmonter cette carence que nous avons conçu ce journal.

***Oko* (L'Oeil) est un mensuel rédigé en trois langues (ukrainien, français, anglais) et sera publié avant le premier de chaque mois. En tant que journal communautaire, sa vocation première est de renseigner les Ukrainiens de Montréal sur leur vie collective ainsi que de fournir un carrefour d'idées et d'opinions. En tant que citoyens, nous nous intéressons à toutes les facettes de la vie de Montréal, du Québec et du Canada. En tant qu'Ukrainiens nous nous sentons concernés par le développement de la diaspora ukrainienne dans le monde libre ainsi que par la situation actuelle en Ukraine.**

***Oko* est publié par *Hromada*, une association dédiée à l'action communautaire et inspirée par les principes démocratiques fondamentaux. Dans le but de stimuler la discussion et de permettre un libre échange d'idées, *Oko* publiera des articles de controverse dont les idées ne seront pas nécessairement partagées par la rédaction.**

The Ukrainian community of Montreal is one of the oldest groups in Quebec and has always acted one of its more dynamic elements. This role is becoming more difficult in view of the fact that the community has remained relatively small while its members have become scattered over a wide metropolitan area. In order to thrive and grow under these circumstances, the Ukrainian community must develop a tightly-knit communications system. The newspaper which we are launching is intended to help meet this particular need.

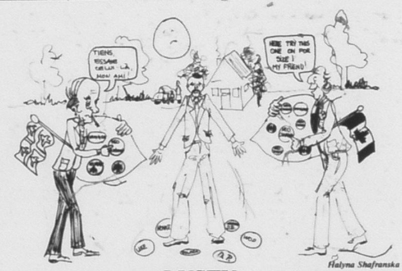
Oko (The Eye) will be published once a month in three languages: Ukrainian, English and French. An effort will be made to maintain a reasonable linguistic balance, and we hope that at least one quarter of the material will appear in each of the three languages.

Oko is intended primarily as a community paper. It will therefore report, first of all, on local affairs dealing with the Ukrainian community and on other topics of interest to Montreal Ukrainians. As Ukrainians we are interested in everything that touches on Ukrainian affairs, be it in Quebec, Canada, the Western World or Ukraine. As responsible citizens we are concerned by what happens in Montreal, Quebec and Canada.

Oko is published as an independent newspaper by the *Hromada* association, a non-profit organization dedicated to the revitalization of the Ukrainian community in Montreal and to the promotion of constructive dialogue among its members. It will, therefore, open its pages to authors who wish to write on any subject relevant to our community, even on the most controversial ones, provided that they are written in the spirit of basic democratic principles.

Our address:
Notre adresse:

OKO
P.O. Box 125
Station St. Michel
Montreal, Quebec
H2E 3L9

Halyna Shafranska

LYSTY

Suggestions for the paper

May I congratulate you on this first issue of a much needed Ukrainian newspaper in Montreal. There is no doubt in my mind that such a paper will unify the different Ukrainian groups scattered throughout Montreal and its suburbs. Through a heightened awareness of each other and of things Ukrainian, the paper will help us build a stronger Ukrainian community.

With this goal in mind, primary importance should be given to extensive coverage of local events. Such coverage, I believe, would encourage greater interest in coming events as well as a healthy competition among groups for even higher standards of performance. Photographic reports of major events, particularly those involving all or most Montreal groups, would be mandatory. By including a calendar of coming events the paper would increase both interest and participation.

The paper should also feature articles by members of our academic, artistic and professional groups on topics related to their respective disciplines but of interest to the general public. Perhaps you could also have a literary page with contributions from local writers, especially of the younger generation. This section should also contain reviews of recent art exhibits and concerts. It would also be nice to have occasional book reviews of recent Ukrainian language books or books about or by Ukrainians in other languages. With our people's love for laughter it would be a shame not to have a cartoon or an anecdote from time to time.

In order to widen the readership of the paper, there should be room for special interest features. For example, people-watchers might be interested in an achievements or people column, word addicts would enjoy Ukrainian crossword puzzles—once a staple in our press. Hobbyists would appreciate a hobby corner where they could exchange information and ideas.

Lastly, letters to the editor should be a permanent feature, not only as a means of communication between the readers and the editors, but also as a forum for exchange of ideas. Most contributions should be in Ukrainian, but English and French should also be used for those Ukrainians who know no Ukrainian but have a lively interest in the Ukrainian community.

L. Hawryliuk

Besoin d'un journal ukrainien

La communauté ukrainienne de Montréal se devait d'avoir un mensuel tel que **Oko**. Grâce à l'initiative de votre équipe, l'idée est devenue réalité; une réalité qui, sans doute, saura raffermir les liens qui unissent les membres de la communauté. Mensuel trilingue, donc ouvert à la société dans laquelle nous vivons, **Oko** sera l'Oeil de la communauté!

L'espoir que chacun de nous a de voir **Oko** s'établir, se propager, devenir un outil indispensable communautaire, doit se traduire par un souci d'y contribuer, selon le cas, par un apport moral et financier. Permettez moi, dans cet esprit, de vous garantir ma souscription pour l'année 1979.

Christian Turianskyj

Відзначування заслужених громадян

З приємністю треба ствердити, що протягом минулих приблизно 20-ти років, Відділ КУК у Монреалі кожного року влаштовує святкові бенкети для відзначування роковин проголошення державної самостійности і соборности України. Ці бенкети українська громада Монреалю пов'язує з балем деб'ютанок.

Цей звичай британських аристократичних кіл 18-го - 19-го століть, монреальський Відділ КУК потрактував, як громадську подію: «святкове впроваджування молодих адептів в організоване українське громадське життя.

Декілька років тому, за головування п. Т. Цехмістро, ідейний зміст цих бенкетів-балів збагачено було ще однією важливою точкою програми, а саме: відзначуванням заслужених українських громадян нашого міста спеціяльною грамотою. У цьому була не тільки глибока символіка, але й рація великої виховно-громадської доцільности. Справа в тому, що поряд із святковим впроваджуванням нашої молоді в організоване українське громадське життя, - було зроблено водночас дуже позитивну спробу подавати молодим людям проєкцію їхнього майбутнього в українському житті шляхом прикладів з діяльности примірних і заслужених українських громадян, гідних для наслідування. Мовляв, працюватимете і ви на українській народній ниві, віддано сповнятимете свої обов'язки і жертвенно ставитиметесь до українських справ, - то наша громада напевно справедливо оцінить вашу працю і морально винагородить вас.

Це мало тим більшу вимову і важливе значення тому що увесь церемоніял деб'ютування молоді і відзначування заслужених українських громадян повязаний був із святкуваннями української державности і соборности, що згідно із традиціями минулих десятиріч, стали апогеєм української політичної зрілости.

На жаль, після двох бенкетів-балів, місцевий Відділ КУК перестав відзначувати заслужених українських громадян і так і досі не відновив того гарного і глибокозмістовного звичаю.

(лист Ореста Павлова)

OKO

Vol. 1, No. 1 (Janvier 1979) MONTREAL'S UKRAINIAN COMMUNITY NEWSPAPER 50¢

OKO, journal mensuel de la communauté ukrainienne de Montréal, est publié par Hromada, société à responsabilité limitée.
Rédacteur: Roman Serbyn
Administrateur: Bohdan Tymyc
Publicité: Wasyl Bilinsky
ABONNEMENT: $6.00 par année

OKO reserves the right to edit or reject any submission. Unsolicited material is not returned. All signed articles are the responsibility of the authors. The editors are not responsible for the contents of the advertisements.

Flag by: ANDRIJ SERBYN

Слідуючі особи спричинилися до видання цего числа ОКА:
М. Антонович, В. Білінський, Р. Блищак, Л. Боном, Л. Гаврилюк, З. Гаврилюк, А. Гладилович, Л. Гринвак, З. Грищенко-Лугова, Я. Келебай, Б. Керечинський, Г. Ковч, А. Кравчук, П. Крушельницький, Д. Кука, І. Куташ, В. Левицький, Ю. Левицький, А. Лисая, Ж. Маското, М. Мацїв, І. Мончак, О. Павлів, Г. Пришляк, Я. Пришляк, А. Сербин, Р. Сербин, П. Солонинний, Н. Стрілецька, О. Судчак, Б. Тимець, К. Туринський, Г. Шафранська, О. Шульган, Ф. Якимів.

Community Events

by Halyna Kowcz

There are undoubtedly many omissions in our first listing of coming events. However, we should like to make this calendar as complete as possible in the future. If there are any events that would be of interest to the Ukrainian community please let us kjow before the 15th of the preceding month.

6. Спецальна Різдвяна радіо-програма «Український Час». 7:45-8:45
7. CBC-TV. **Ukrainian Christmas Program:** Mass at St. Volodymy and Olha Cathedral, Koshets Choir, Winnipeg Symphony Orchestra. 9 p.m.
13. ПАРАФІЯ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ, **Малакка**, заля Успення Божої Матері, Розмонт, о год. 8:00
13. ПЛАСТ, **Малакка**, заля мюської управи Міста Монт Роял, о год. 10:00
13. СУМ, **Малакка**, Дім Молоді, о год. 8:00
13. ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВИ, **Малакка**, в церковній залі, о год. 9:00
13. СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО «УКРАЇНА», Малакка, Слов'янська заля, о год. 8:00
14. ДОНЬКИ УКРАЇНИ, С.У.К., Кутя, заля св. Софії.
18. ПАРАФІЯ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ, Кутя, заля Успення Божої Матері, о год. 7:30
14. ПАРАФІЯ СВ. ВАСИЛЯ ВЕЛИКОГО, **Малакка**, в церковній залі
20. ОКО, **Бюль незалежности**, заля Успення Божої Матері, о год. 8:00
20. С.У.М.К ім. П. Полуботка, **Малакка**, заля св. Софії, о год. 8:00
20. ПРОСВІТА ім. Т. Шевченка, **традиційна кутя і забава**, Дім Просвіти, Вердон, о год. 6:00
20. ОКО, Montreal's Ukrainian Community Newspaper, sponsors **Independence Dance** to celebrate the proclamation of Ukrainian independence on January 22, 1918. Assumption Parish Hall, 8 p.m.
21. К.У.К., **Свято Державности**, Дім Молоді, о год. 3:30
22. Hôtel de Ville de Montréal, **Salut au drapeau Ukrainien,** en présence des représentants de la Ville de Montréal et de la communauté ukrainienne. 10h00. Cérémonies semblables à la mairie de St-Léonard et Greenfield Park
22. CONCORDIA UNIVERSITY, Sir George campus, Professor Frank Sysyn from the Harvard Ukrainian Research Center will address the,Ukrainian history and the topic: "The Ukrainian Revolution: A Balance Sheet of Successes and Failures" The public is invited. Room H-420, 6 p.m.
27. Л.В.У., **Забава**, Дім Молоді.
28. ЖІНОЧА ЛАНКА, СУМ, Кутя, Дім Молоді, о год. 12:00

НАДІЯ СВІТЛИЧНА
(ІНТЕРВ'Ю, НЮ-ЙОРК, 25.XI.78

ОКО: Вітаємо Вас на першій американському континенті зустрічі,зі сподіваємося, що незабаром зостите до Монреалю. Ви вже третій раз дуже задоволяєте закордонних українців, які прибули на заклі. Скажіть будь ласка, про обставини Вашого виїзду й про те, в який спосіб можна б допомогти рідним закордонним українцям, які бажають виїхати закордон?

Світлична: Дякую за позодровлення. Відповідь виїзду є справді трете, але в кожного з нас трьох різні цілями до закордону. Які будуть наступні стежки в нашо тяжко сказати. І чи вдасться їх одна проторуватись, - теж невідомо. Чим можна помогти? Бажаючих справді багато - не те, що бажаючих виїхати з України, бо ніхто не хоче на чужину їхати -але таких, що домагаються права виїзду багато в Україні. Тим часом українцям більше, ніж іншим робить в цьому перешкоди. Якщо більше про це говорити, якщо спільними зусиллями домагатися, думаю, що можна усунути багато перешкод і допомогти людям.

ОКО: Який спосіб допомоги кращий, - індивідуальний чи за посередництвом організацій?

Світлична: Я думаю, що і так і так треба робити. Але щодо практичного оформлення виїзду, то доцільніше коли беруть це на себе індивідуальні особи, бо на це уряд завжди звертає увагу.

ОКО: Які ваші особисті плани на майбутнє і чи новоприбулі українці будуть, на вашу думку, плекнути творити якусь групу?

Світлична: Я думаю, що група вже тут і так забагато створилося - творити нових немає сенсу. Мої колеги, генерал Григоренко й Леонід Плющ є членами Гельсінської групи в Києві, можна сказати - закордонне представництво цієї групи, отже вони вже угруповані. А ку ким ще нових виходу населення-ред.) з інтересу дітей. Отже найвірніше мені треба улаштувати своє і вміти їх запомогти пристосуватися в знанні англійської мови. Щодо громадського життя, чи політичне мене взагалі не приваблює, і ніколи не вело, бо я наближаюся Олімпіяда, і я хочу старанно готуються радянський уряд, і яка може бути добрим полем для того щоб стати вимога, чи приваблять, щоб зануритися виключно в науку, щоб я спромогти обличчю до світу.

ОКО: Ми маємо можливість виходити на широку публіку через наші пакунки та листування. Чи вважаєте ще доцільною?

Світлична: Дуже важливо використовувати цю можливість, то я треба використовувати, знати, вчитись чи вчити, в кожному разі більше.

ОКО: А, як повинні поводитися приїздячі?

Світлична: А, поводитися, я думаю, нагадувати, що природно, що якось спеціальної програми, - то найкраще. Тільки голосно, - завжди пам'ятаючи, що то приїздять люди вільні, і щоб не давати обдурити себе нікому, і не давитися на якийсь цьогтам.

ОКО: Чи плануєте повинні організовуватися для ви правлення з політикою, якщо вона їх вже лякає?

Світлична: Дуже, що не варто без потреби бити, а якщо вже бити, то не розмовляти, або розмовляти мінімально, бо вони на тому зубів з'їли і можуть з нього зробити те що ім потрібне.

ОКО: Сердечне спасібі за розмову й до побачення в Монреалі.

"Fathering" the Canadian Constitution

by Yaremа Kelebay

Patriating the constitution of Canada is related to the important question of legality or legitimacy. Can it be done legitimately? In the eyes of the law legitimacy is like pregnancy: it is either-or situation. There is no in-between.

The British Parliament passed the British North America Act in 1867. This act created Canada. Therefore, legally Canada is a creature of the British Parliament. Whether or not Confederation was a "pact" between one or more provinces or between "two founding nations" is legally irrelevant. The fact is that the British Parliament gave Canada its legitimate existence, and designed the shape of its federal political structure.

Discussions about patriating the Canadian constitution have begun with reference to British law. British constitutional law is beautiful: it is elegant. It is based on one principle; parliament is supreme. The British have no written constitution. There is no constitutional separation of legislative, executive and judiciary powers. British "subjects" have no guaranteed written "fundamental freedoms" or customs. Etcetera. When the British Parliament speaks, it speaks law. Everything it says has force and effect - legitimate. A "Supreme Court" cannot declare an act of Parliament to be "unconstitutional." What Parliament says *is* constitutional. Should a Parliament pass a statute which violates the customary "rights of Englishmen" the only recourse is to vote out that Parliament and elect a more sensible one. When Mr. Trudeau said to Quebeers "if you don't like the laws of the Federal Québécois government defeat them in the next election" his statement was informed by the British constitutional tradition.

Britain is a constitutional monarchy and a *unitary* not a federal state. Its constitutional system is based on a fundamental *trust* of government. Federal states (like the U.S.A.) are based on a fundamental *distrust* of government. Hegce they have written constitutions, the "separation of powers", guaranteed liberties and so on. Englishmen extend this trust to Parliament because they believe that Parliament will be guided by the common good or "commonwealth."

An Act of the British Parliament speaks law (or is legal) forever unless a subsequent Parliament says otherwise. This should not be surprising. The British often use one word when they mean another, as in the case with private schools which they call "public" and public schools which they call "private". Should any two statutes of the British Parliament be repugnant to each other the later one takes precedence. The more recent Acts of Parliament override more ancient ones. But if a statute is left unchanged or is uncontradicted by another one it continues to speak law. It maintains its legitimacy "for time immemorial"

When the British Parliament passed the B.N.A. Act in 1867 the Act contained 147 or so articles or sections. They constituted the structure and shape of Canadian federalism.

In 1931 the British Parliament passed the Statute of Westminster. This statute gave Canada wide powers to repeal, replace or amend articles in the B.N.A. Act of 1867, except sections 91 and 92. Here lies the problem of "patriation":

Of the 147 or so articles in the B.N.A. Act only sections 91 and 92 are conslidered to be "fundamental constitutional law" because these two articles specify the respective areas of jurisdiction between the federal and provincial governments.

Section 91 gives the federal government jurisdiction over 29 areas. That list includes the regulation of trade and commerce, the raising of revenue by any form of taxation, defence, the criminal law, penitentiaries, fisheries, banking, coinage and paper money and a number of economic matters. The federal government was also given "residual power" (anything not mentioned or unforseen in 91 and 92) and the "power of disallowance" of provincial legislation that may be repugnant to the "peace, order and good government" of Canada.

Section 92 set down the 16 matters given to the provinces. Included in that list were the administration of justice, municipal institutions, and control of the public lands in the province. The provinces also received the power of direct taxation for local revenue, although in 1867 it was not expected to be needed. The "welfare state" was not foreseen. The list also included "property and civil rights in the province" and "generally, all matters of a merely local or private nature in the province."

Having described the power to govern between federal and pro-

See "Patriating" page 7

Hryhorenko sur l'Ukraine

[Des extraits du discours prononcé au banquet du Congrès mondial des Ukrainiens libres à New York le 26 novembre 1978. Traduction de l'ukrainien par OKO]

L'Union soviétique est un empire colonial, mais un empire de type mongole et non britannique. C'est un empire qui ne peut pas survivre sans conquêtes. Quand son expansion s'arrête il commence à s'écrouler. Il faut arrêter l'expansion soviétique, mais pour cela il faut de la force. Or, la force n'est pas seulement physique; elle est aussi morale: la parole, la vérité.

Le Congrès mondial des Ukrainiens libres a entrepris une action monumentale: le mouvement pour la décolonisation de l'Union soviétique. C'est une entreprise d'envergure. Il faut convaincre le monde du bien-fondé de cette action. Il faut que les Nations unies soient saisies de la question. L'Union soviétique doit être forcé de rendre compte pour ces propres colonies. Les soviétiques détournent l'attention du monde n'importe quand au colonialisme des autres pays, aux pays qui ont déjà décolonisé. l'URSS veut libérer les colonies des autres pour s'en emparer elle-même. Le Congrès mondial des Ukrainiens libres se doit de rester dans l'avant-garde de la lutte contre l'impérialisme soviétique.

Les meilleurs fils de l'Ukraine ont repoussé loin de ceux qui luttent pour les libertés. Nombreux sont ceux qui ont sacrifié leur vie pour la patrie. Et ces gens sont les rayons du soleil qui annoncent le printemps, le printemps de la renaissance de notre patrie dans un état souverain et démocratique.

Et parlais hier de l'unité Je parlais de la nécessité d'unir tous les ukrainiens dans la lutte pour l'Ukraine. Que des partis politiques ukrainiens existent avec divers programmes, ceci est normal. Mais il ne faut pas oublier que nous sommes d'abord ukrainiens. Nous devons pouvoir avant tout à l'avenir de notre patrie. Nous ne devons pas permettre un tel fractionnement des partis politiques qui mettrait en danger l'existence même de la nation ukrainienne. La pluralité des partis est un signe de démocratie, mais si le nombre de partis augmente au point où l'on ne peut plus former un gouvernement, ce n'est plus une démocratie mais la ruine

Nous sommes une nation jeune Notre Etat n'est pas encore formé Il nous faudra créer un Etat fort où l'unité nationale triomphera. Ne pensez pas seulement à vos intérêts partisans mais penser surtout à l'Ukraine dans son ensemble

Svitlychna et Hryhorenko pendant la manifestation à New York.

THERE'S NO SUCH THING AS BEING MORE OR LESS CANADIAN

ГОРДІСТЬ БЕЗ УПЕРЕДЖЕНЬ.

Усі ми прагнемо самопошани і поваги наших сусідів та приятелів.

Будучи вільними громадянами, що проживають у демократичному суспільстві Канади, ми маємо право затримати й надалі свої культурні цінності, релігійне виховання, історію і самобутність. *Перш за все ми маємо право на свободу від упереджень та переслідування* . . . право жити в єдності серед націй, в якій усі ми рівні . . . де ніхто не "кращий".

Ваш канадський уряд уможливлює це шляхом постійної політики багатокультурности. Ця політика дозволяє усім нам, як рівним, зберегти нашу культурну спадщину та свідомість про неї і допомагає нам краще зрозуміти один одного. Політика багатокультурности здійснюється шляхом низки різноманітних програм, в яких беруть участь провінційні уряди, освітні чинники, засоби зв'язку (преса, радіо, телебачення тощо), громадські утруднування . . . ний народ Канади.

Одним з важливих завдань вашого Міністерства Багатокультурности є забезпечення однакових можливостей всім канадцям, без огляду на їх культурну приналежність.

Політика багатокультурности вашого канадського уряду допомагає вам усім навчитися краще жити разом, зроджуючи в вас гордість за самих себе, за ваші культурні коріння, за вашу націю. Гордість . . . без упереджень!

Multiculturalism

unity through human understanding

L'honorable Norman Cafik
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

Honourable Norman Cafik
Minister of State
Multiculturalism

65-ті РОКОВИНИ МОНРЕАЛЬСКОЇ ПРОСВІТИ

[Уривки з доповіді о-ра М. Антоновича прочитаної під час святочної академії, яка відбулася 10 грудня в домі ПРОСВІТИ]

Сьогодні ми можемо смело висловити думку, що коли 8 грудня 1868 року купка ентузіястів-народовців у Анатолем Вахнянином на чолі заснувала ПРОСВІТУ у Львові як культ-ково-освітнє товариство, то вони не були сядомі того, що ця, на перших порах суто міщансько-інтелігентська організація, коли-небудь переросте у найбільшу і найжиттєвішу організацію, яку будь-коли створили українці.

Перед першою світовою війною ПРОСВІТА в Галичині мала майже три тисячі читалень і понад 2500 бібліотек з десятками тисяч членів. Вона перекинула свою організаційну мережу поза межі Австро-Угорщини. На Наддніпрянщині постав цілий ряд ПРОСВІТ після першої російської революції 1905 року, зокрема в Катеринославі, Одесі, Києві, Кам'янці-Подільському, Чернігові тощо.

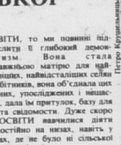
Водночас ПРОСВІТИ почали поставати також на американському континенті. Перша ПРОСВІТА в ЗДА постала ще 1887 року в Шенандоа, а в Канаді в 1903 році в Вінніпезі. Монреальське товариство ПРОСВІТА зорганізувалося в 1913 році.

Ця перша світська українська організація в Монреалі прожила багатьох десятків років виконувала свою освітню працю під доволі-таки мізерних священиків, улаштовувала виставами драматичного театру, створила одну з найкращих українських бібліотек у Монреалі, мала свою «Рідну Школу», народних танців, хор. ПРОСВІТИ імени Тараса Шевченка в Монреалі помимо перерви дві різні періоди заметаду і блискучке скласти ісіпет життя та зберегти цю найстарішу українську світську організацію в Монреалі.

Коли ми хочемо вказати ще на одну властивість ПРОСВІТИ, то ми повинні підкреслити її глибокий демократизм. Вона стала справжньою матірю для цілої бідніших, найдасталіших селян і робітників, вона об'єднала цих гнаних, упосліджених і нещасних, дала їм притулок, базу для дій та свідомости. Для цього ПРОСВІТИ вдавилися діяти самостійно на низах, навіть у селах, де не було ні сільської інтелігенції, ні священика.

Коли ми порівняємо теперішнього пересічного, матеріально забезпеченого обивателя-українця міста Монреалю з найголодніми, незабезпеченими, малограмотним українцем 50-60 років тому, для якого перечитти якусь книжку було напруженням не лише розумовим, але й фізичним, то ми не здивуємося ні нашим теперішнім стаком самовдоволених багатіїв? Скільки з-поміж нас може сказати, що ось я прочитав прийнятну одну українську книжку на місяць?

У Монреалі вже давно треба було б створити одну центральну українську бібліотеку, повести агітацію за купівлю книжок, за їхні читання. Ми задоволяємося нашими домами, холодильниками, пральними машинами, автами, телевізіями тощо, але змість для якого наш предки 110 років тому засновали ПРОСВІТУ, від того змісту та ідеалу ми, признаймося правдивими перед самими собою, поступово відділяємося і нема кому крикнути на весь голос: «Зупиніться! Усвідомте собі те перший стан, заверніть з дороги, яка веде у небуття, у повну денаціоналізацію! Прислухніте, щоб наші діти і внуки навчилися читати українські книжки, бо через декілька років увесь наш громадський доробок перейде в чужі руки, а київські опівнічні на сметниках, як нікому непотрібний мотлох.» А ці книжки наші попередники збирали кровавичим потом, складаючи важко запрацьовані центи, відмовляючи собі часом найнеобхіднішому, аби дати грошей хлопу, який ходив по селах і збирав до читалень і бібліотек ПРОСВІТИ.

Др-м М. Антонович

Жіночий хор «Просвіти» під час святкової академії(стоїть І. Кольник)

Петро Крупальницький

священ. Ігор Куташ

60-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Цього року, 1978-го, минуло 60 років від заснування Українського Православного Братства в Саскатуні (18-19 липня 1918 р.). Цим актом відродилась на канадській землі апостольська (основана у Христі ім. Апостолом Андрієм Первозванним) Українська Православна Церква на засадах автокефальності (незалежности від чужих центрів) та соборности (увесь народ, а не тільки єрархія, управляє Церквою під керівництвом Св. Духа).

Тоді в Саскатуні зібралось 150 делегатів з трьох етнічних громад. Шістдесят років пізніше Українська Православна Церква в Канаді має поверх 150,000 вірних від океану до океану, понад 280 громад, 189 священників, 3 дияконів і понад сорок священиків з 4 митрополитом, Блаженнішим Андрієм, як предводарем усієї цієї Церкви. Має 3 Інститути й семінарію, колегію Св. Андрея у Вінніпегу, як рівнож пресовий орган «Вісник» з двомовним додатком.

У днях 15-16 липня 1978 р. Вінніпегу відбулась Надзвичайний Собор Української Православної Церкви в Канаді (Західній Єпархії), який мав на меті відзначення Ювілею 60-літя Церкви, при чому обрано Собором і висвячено трьома єрархами Преосвященішого Єпископа Василія, першого єпарха, що вирастав у Канаді (прийшов сюди з Буковини в надзвитяжі).

Українська Православна Місійна Округа Монреаль-Оттава, в яку входять 4 парафії в Монреалі й Оттаві, також відзначила свій Ювілей у днях 2-3 грудня 1978р. У суботу 2-го грудня вечером відправлено Вечірню в Церкві Покрови Прсв. Богородиці в Монреалі. Служили: ігум. з Вінніпегу, голова Пресвіті Консисторії Української Православної Церкви в Канаді, Св. Митрат Дмитрук; ігум. з чеської голова Місійної Округи о. Протопресвітер Єпіфаній Чижик; голова Місійної Округи о. Ігор Куташ, настоятель Церкви Св. Покрови о. Захарій Ренко та диякон Євген Рудич. Співав церковний хор під проводом диригента Павла Гнатишина. Після Вечірньої було чайне прийняття і зустріч з головою Президії Консисторії у церковній залі.

У неділю 3-го грудня рано в Соборі Св. Софії відправлено Божественну Літургію, яку служили всі вищезгадані священики (Настоятель Церкви Св. Юрія в Лашин, о. Григорій Планіда, був перешкоджений через стан здоров'я). Співав хор під проводом диригента Ростислава Куліша. Проповідував о. Митрат Дмитрук.

По Літургії присутні зійшли на залю. Тут розпочався урочистий концертовим співом соборний хор. Після цього відбувся святочний Обід. Під час приготовани членів Союзу Українців Канади відділ ім. Дональ Українець, що міститься при Соборі. Програмою керував студент МаГілського Університету, члєн Церкви Св. Покрови, Юрій Терещенко. Святочну доповідь виголосив п-ть. о. Ігор Куташ, голова Президії Консисторії. Його представлено о. Ігор Куташ, а дякував Вовк Ярослав, член хору Колегії Вальє у Монреалі, також член Церкви Св. Покрови, д-р Олександер Мельник. Дальші мистецькі точки у програмі були: гра на фортепіяно пані Оль Малишко (молода членка соборної громади, яка є на високих музичних студіях при Університеті в Нью-Йорку); та церковні співи виконані Гуртком Любителів Української Церковної Музики (молодь Церков Св. Покрови та Собору Св. Софії).

З цієї нагоди зібрано на Ювілейний Фонд Української Православної Церкви в Канаді понад $2,700.00

La fin imminente de l'Union Soviétique?

par Jacques Mascotto

Hélène Carrère D'Encausse: L'**Empire Éclaté**. **La révolte des Nations en URSS**. Paris, Flammation, 1978, 314 p.

L'auteur, spécialiste confirmée de l'Union Soviétique, nous présente un ouvrage qui a d'emblée le mérite de combler une lacune: fournir au lecteur d'expression française une analyse socio-historique détaillé des réalités nationales de l'URSS, qui puisse figurer en bonne place parmi les meilleures études anglo-américaines sur ce sujet.

La trame de l'ouvrage est la suivante: la formation de déséquilibres démographiques qui prennent des proportions gigantesques (et alarmantes pour le pouvoir central) et qui viennent modifier les données de la politique soviétique des nationalités; la constatation: il existe deux mondes, démographiquement d'un côté les nations musulmanes d'Asie centrale, de l'autre côté les nations baltes, slaves, caucasiennes, etc première conclusion. La croissance élargie de la population de l'URSS ne sera maintenue qu'avec l'apport des populations orientales; deuxième conclusion, au début du siècle prochain, l'Asie centrale comptera pour plus de la moitié dans l'augmentation de la population active dans un contexte de fléchissement général des réserves de main d'oeuvre dans les autres "parties" de l'URSS.

Conclusion générale et thèse principale: "sans être atteint aucunement, le système soviétique voit se maintenir, voire se développer aussi, de lui, un autre système social, fondé sur une autre idéologie", c'est là le système qu'Hélène Carrère D'Encausse nomme "Union Soviétique".

Si l'auteur consacre la plus grande partie de l'ouvrage à l'analyse du mouvement nationaliste (religion, vie quotidienne, attitudes des élites, attitudes face aux mariages, etc) et à ses potentialités politico-économiques, elle consacre également de fort perspicace certaines tendances générales de la question nationale en URSS.

— L'idéologie officielle de l'égalitarisme jacobinique est singulièrement une idéologie évolue vers la seconde, le bilinguisme qui elle-même doit se hisser vers la troisième, l'utilisation commune de la langue russe;

— parmi les Slaves, les Biélorusses sont les plus menacés: le processus de russification linguistique a atteint les Ukrainiens qui, dit l'auteur, ont esquissé une résistance pour protéger la langue nationale. C'est logiquement que l'auteur souligne l'hypothèse que "le nationalisme se développe en URSS dans un cadre particulier, celui de l'idéologie soviétique et de ses institutions" et affirme qu'"il serait vain de chercher là des mouvements d'indépendance nationale".

S'il existe vraiment un Homo islamicus (et Hélène Carrère D'Encausse le décrit admirablement) il n'y a pas, en face, en contrepartie, un Homo sovieticus mais plusieurs peuples engagés à des niveaux différents, dans une lutte d'émancipation nationale.

L'auteur a réussi dans son projet de sensibiliser le lecteur, de l'amener à prendre conscience d'un facteur primordial d'instabilité du régime soviétique. à savoir la question nationale. Hélène Carrère D'Encausse a entrepris ces efforts sous l'angle de l'Asie centrale et de l'Islam, il reste maintenant à décrire et analyser les réalités nationales de l'Ukraine, des Pays baltes.

Abonnez-vous à OKO $6.00/an

Марія Давидович

ПАЛОМНИЦТВО ДО ВАЛДОРУ

Українській священик-монах ЧСВВ, французького роду, Йосафат Жан, виданав 1926-1927 р., дозвіл від уряду провінції Кебек про те, щоб на території провінції видилити цілий район для поселення українських емігрантів з Европи. Цей район, що його о. Жан назвав «Шлен-

Виступ хору «Україна» підчас бенкету у Валдор.

тицький», розташований на північній стороні залізничої лінії «Барроґ Джонс». І саме в тому районі постала 50 років тому українська колонія «Шептицький -Валдор». Нешодавно відбулося ювілейне відзначення цієї знаменної події.

Довголітній священик-

оснуючитель української громади Валдору о. Лев Чайка доклав багато зусиль, щоб належно вшанувати пам'ять основоположника її та пам'ять перших українських поселенців, як теж оздібленого і гречного та некукрянських співгромадян з досягами громади. Він запросив до участи в ювілейному відзначенні 50-ліття Валдору -молодечий хор «Дніпро» під диригентурою п. Ольги Рогатин і танцювальну групу з Соборі та колишній хор «Україна» при УНО в Монреалі під проводом п. І. Козачка. Крім того з Монреалю прибули ще гості «паломники» - я' тому 40 осіб прибули автобусом з-під домівки УНО, а 37 осіб іншим автобусом з Тов. «Просвіта» на Вердюн.

3-го грудня відбулася Служба Божа у французькій церкві Святого Серця у Валдорі чим і розпочалося ювілейне відзначення 50-ліття української колонії. Служву Божу відправив Єпископ Ізидор Борецький у Торонто в сослужінні о. Чайки, який водночас прекладав на французьку мову тексти молінь. Асистували при Службі Божій: Єпископ Руан-Норандія Жан П'єр Гамелін і монс. Гастон Дущелін. Два запрошені хори, що співали на змішу, були дуже гарно виконані. Під час Служби Божої виголосив Єпископ Ізидор Борецький проповідь українською, французькою та англійською мовами. Він запросив на ювілейні відзначення 50-ліття Валдору всіх українців, де б вони не були, щоб разом помолитися за тих, що вже відійшли у вічність, за живих, щоб вони могли ще довго жити і працювати для добра України, Церкви і Канади.

Потім був святковий бенкет, що його започаткував хор «Україна» відспіванням гімну «Славен єси Господи в Сіоні». Участь у ньому взяло приблизно 400 осіб. За головним столом засіли, крім Єпископа Борецького й о. Чайки, ще єпископ Руан-Норандія Жан П'єр Гамелін, монс. Гастон Дущелін, фед. міністер П'єр Дебане, колишній посол Австрії, Рожер Гуд, посол Жан Поль Бордело, фед. посол Артманд Карет, п. Ольга Рогатин з чоловіком, п. Іван Козачок, п. Петро Богун, п-ні М. Давидович,член ОУК, голова Тов. «Просвіта» п. М. Бурий, голова Жін. Тов. при Просвіті п-ні СофіяОстапчук та батько о. Чайки -п. Григорій Чайка.

Головну промову під час бенкету виголосив Кир Ізидор Борецький. Свято завершилося концертом хорових ансамблів «Дніпро» зі Соборі й «Україна» з Монреалю, що разом зі своїми співами й акомпаньяторами напереміжку виконували свої програмові точки.

Доповнює програму ще й виступ танцювального ансамблю зі Соборі. Заповідаємо програму з української й французькій мовах був о. Лев Чайка. Ювілейну програму закінчено відспіванням українського національного гимну.

Ukrainian Mutual Aid Established

by Peter Solonynznyj

A new service is being offered to the older members of Montreal's Ukrainian community. The Ukrainian Mutual Aid of Montreal Inc. has-set up professional help and social aid to individuals 60 years and older who reside in the centre city area (downtown, Côte-des-Neiges, N.D.G., Park Extension, St. Michel, Rosemount, St. Leonard). Ukrainians living in other districts of the Montreal metropolitan area will be referred to social services in their respective localities.

The agency has secured the help of Vera Osidacz, a graduate of McGill University with a master's degree in gerontology (problems of old age) who at the present time is a full-time social worker for the Ville Marie Social Services. Ms. Osidacz will devote her Friday afternoons to work with the senior members of our community. Volunteer workers will also be on hand to provide information and do statistical work.

Among the services provided by the Ukrainian Mutual Aid are referrals to appropriate helping agencies. The Agency can also help seniors obtain medicare cards, old-age pension cards and bus passes. It informs seniors 65 years and over how they can obtain free medicine. Seniors with problems regarding their water tax, Hydro bills and similar difficulties may seek aid from the agency.

The Ukrainian Mutual Aid will look after seniors who wish to remain in the community but need supportive services. A resource file listing activities for senior citizens such as clubs, courses and the like, will help them find enjoyable pastimes. Lonely and depressed seniors will find a sympathetic ear and an encouraging word. Talking sometimes helps ease the pain at the time of death of a spouse or other loved ones.

Through the Ukrainian Mutual Aid senior citizens can avail themselves of homemaker services such as light housekeeping, shopping and even the preparation of small meals. In certain areas "meals on wheels" are provided twice a week for 50¢ per meal. Interested seniors can find help in obtaining placement in various homes.

The Mutual Aid is not equipped to handle landlord-tenant problems.

The Ukrainian Mutual Aid needs volunteers to help with clerical work, answer phone calls and visit senior citizens of our community. All those interested in participating in this worthwhile endeavor should contact Ms. Osidacz at:

Ukrainian Mutual Aid
3150 Rosemount Boulevard
Apt. 4
Montreal Tel: 729-9540

Open every Friday afternoon 1:00-4:00 p.m.

Веселих Свят Та Щасливого Нового Року бажає:
Marchand Delicatesse
3436 Dandurand
Tel.: 725-0666

Subscribe to
OKO
only $6.00/year

Ukrainians and "Adventures in History"

by Lubouław Heywank

On Dec. 17, 1978, the CBC aired a National Film Board production of Myrna Kostash's screenplay, *"Teach Me to Dance"*. The story packs a tremendous amount of themes into a half-hour format without losing its dramatic effect or continuity of plot. Lesia is a young Ukrainian girl in a small Alberta town (circa 1920) who introduces her English girlfriend into her family. Sarah is so taken by Lesia's Ukrainian dancing that she decides to learn it and perform one dance with Lesia at the local school Christmas concert. The community is bigoted towards Ukrainians, and Sarah's father forbids her to dance. The schoolteacher then forbids Lesia to dance, bitterly disappointing the two girls. At the end of the story the two girls do meet in a barn and dance together, escaping the limits of bigotry by their friendship.

The screenplay debunks romanticized notions about the treatment of immigrant children in Canada. The characters are simply drawn, often evoked by a gesture or a phrase. The friendship of the girls is handled with tactful reserve, avoiding sentimentality and pathos. Lesia and Sarah behave with dignity and selflessness in an adult world full of misunderstanding and cultural bias. The dance itself synthesizes cultures and identities, but is performed beyond the social sphere. This gives the conclusion a somewhat magical and dreamlike aura, full of personal relevance that is sadly absent in Lesia's everyday life in the Canadian community.

This 16mm color film was directed by Anne Wheeler, edited by Ian Webster, and the executive producer was Roman Kroiter. "Teach Me to Dance" may be purchased in film or vidio cassette form from the National Film Board.

ОРХЕСТРА
КАЧТАНА
Michael: (514) 722-0658
Bohdan: (514) 255-0858 Terry: (514) 722-0796
6560 44th Ave., Rosemont, Montreal H1P 2P1

Ukrainian Catholic Church: A struggle for recognition

by Andrij Krawchuk

Two Documents of the Ukrainian Catholic Church, 1911-1976. ed. M. H. Marunchak. Winnipeg, 1977. (XII 25 pp.)

In 1910, the Metropolitan of Halych visited the Ukrainian community in Canada. Convinced by his stay that Ukrainian Catholics vitally needed an independent episcopate, Metropolitan Andrey Sheptycky sent a letter, entitled "An Address on the Ruthenian Question", to the Roman Catholic hierarchy of Canada. In it, he argued his position so cogently that by 1912 Rev. Nicetas Budka was on his way to Canada, Pope Pius X had appointed the thirty-five year old priest the first Ukrainian Catholic bishop of Canada.

On December 13, 1976, Archbishop Major Josyf Cardinal Slipyj delivered, to Pope Paul VI, an address on the situation of the Ukrainian Catholic Church in the world today. He referred to the right (guaranteed by the Union of Berest' in 1596) of the Ukrainian Catholic Church to maintain and follow its particular tradition within Roman Catholicism.

Unfortunately, the Roman Church has essentially continued its subtle pressure to assimilate distinctive aspects of Ukrainian tradition—from the Byzantine liturgy to the married clergy. Thus, with the recent passing of the second anniversary of the latter document, the two addresses are every day growing more different in terms of the immediacy of their historical impact.

Христос Рождається!
Славіте Його!
Щастя і здоров'я з Новим Роком бажає
Slovenia Meat Market
IMPORTED PRODUCTS
Specializing in Smoked Meats
First Choice Fresh Meats
European Cuts
Special Prices for Frozen Meats
3653 ST. LAWRENCE TEL.: 842-3558

Patriating. . .

Continued from page 3

vincial jurisdictions the B.N.A. Act remained silent about amending this distribution. So there are no provisions for rearranging the content of sections 91 and 92. The reason is obvious. This was a statute for a colony of Britain. The dismemberment of the British Empire was not foreseen. There was no need to provide an amending formula. The British Parliament could always do that. It held "supremacy" and Canada was a colony. When the Statute of Westminster (1931) gave Canada the right to amend the B.N.A. Act sections 91 and 92 were left untouched because Canadians felt there was no need to change or did not agree about how to redistribute the powers.

Since then three developments occurred. Britain withdrew from the business of empire. Canada acquired increasing political independence. And lastly, socially and economically. Canada became a "welfare state". While these developments were taking place sections 91 and 92 remained the same. Britain did not wish to intervere in the "internal affairs" of another country. It could not possibly "interfere" without unpleasant political consequences. And the emergence of the "welfare state" stood Canadian federalism on its head.

The B.N.A. Act intended to create a strong centralized federal state, unlike the loose federation to the south which had just been through a bloody civil war. In 1867 the federal government was given jurisdiction over areas considered important and crucial in the 19th century. On the other hand the provinces were given the inconsequential stuff. In the course of 100 years areas under provincial jurisdiction such as roads, cities, civil rights, taxation, education, medicare, assumed ever-increasing importance. The powers and influence of provincial governments increased. The powers and responsibilities of the federal government underwent a relative decline.

No one in Canada received the power to amend sections 91 and 92 in order to reflect the new realities. It remained vested with the British Parliament. Should anyone or any government attempt to amend sections 91 or 92, it would be provocative. Any group, province or minority could justify disobedience or even revolt on the basis of the British constitutional tradition and the illegitimacy of such an act.

From a strictly legal view we remain where we were. The only way the Canadian constitution can be "patriated" is by an interruption or a break in legitimacy. That means by a *revolutionary* action, but hopefully a revolutionary action that does not cause major social unrest. Therefore the search for a "patriation formula" is one which seeks to win a very wide political consensus and a high degree of agreement. Under any other circumstances it can be dangerous.

For more than 40 years Canada has been searching for a formula that would win a wide consensus. The three major efforts were the Fulton-Favreau Formula (1964), the Victoria Charter (1971) and Bill 60 (1978). Since 1927 many federal-provincial conferences have addressed themselves to this issue, without success.

It is ironic that Quebec, the most dissatisfied province within the present federal framework, has consistently opposed, frustrated and scuttled every one of the proposed patriating formulas. Why is this so? Because a rearrangement of the present federal system into a still looser federation would give Quebec few additional powers, powers that it does not need and may not want. The present federal system can give very little extra power but much responsibility. That is why the answer to the question "What does Quebec want?" is so difficult to find. In the balance, Quebec stands to gain much less by cooperating to rearrange our federal system and gain some few specific powers than it does by "institutionalized coniplaining". Quebec stands to gain much political and economic capital by constantly forcing the federal government to "domesticate its criticism". The relationship between the "propaganda of complaint" and the "domestication of this criticism" is more lucrative than the quiet restructuring of federalism would be. So it opposes real change. In spite of its "progressive rhetoric" and "social democratic" face Quebec continues to play its traditional *conservative* role in Canadian society and continues to vie for patronage.

Mme Irène-Olga Bobinik explique la valeur de la musique à l'association des professionels ukrainiens à Montréal, le 14 décembre 1978.

Bal de l'Independance

20 Jan. 1979 - 20h00

Salle de la Paroise de l'Assomption

coin Bellechasse et 10e avenue

Entré: $6.00, étudiants $4.00

СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО «УКРАЇНА»

має шану запросити Вас

на

ТРАДИЦІЙНУ ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

в суботу, 13-го січня 1979 року

у СЛОВАЦЬКІЙ ЗАЛІ

о год. 8-ій вечора

Приграватиме оркестра

«Черемош»

Співатиме Люба Ковальчук

Смачний і добрий буфет

NOUVEAUTÉ

Groupe ukrainien pour la surveillance de l'application des accords d'Helsinki.

DÉCLARATION & MÉMOIRE No. 1

Textes présentés par R. Serbyn et J. Mascotto

Tiré-apart du **Pluriel**, No. 13 (1978)

Prix: $1.00

Disponible à Arka Ukrainian Book Store

3656, rue St-Laurent, Montréal

EUROPEAN SAUSAGE LTD.

1746 RICHARDSON ST.

MONTREAL

932-4545

Continental Quality

PARLONS UKRAINIEN

par Maria Oryschuk

La rubrique "Parlons Ukrainien" est destinée aux enfants des familles mixtes et à nos amis québécois d'expression française qui désirent connaître les rudiments de la langue ukrainienne. Cette rubrique publiée au fur et à mesure dans notre journal a pour but de permettre aux intéressés de lire, comprendre et faire les premiers pas dans la conversation.

LEÇON I

Bonjour!	Добрий день. Dob-*ry*-den!
Comment allez-vous?	Як ваше здо́ров'я? *Yak ma*-ye-te-ssia?
Très bien, merci.	Дуже добре, дякую. *Duw-je dob-re, dia*-kou-you.
Où allez-vous?	Куди ви йдете? *Kou-dé vé i-dé-te?*
Je vais à la maison, et vous?	Я йду до дому, а ви? *Ya i-dou do do-mou, a vé?*
Je m'en vais au travail.	Я йду до праці. *Ya i-dou do pra-tsi.*
Au revoir!	До побачення *Do po-ba-tchen-nia!*

Explication grammaticale

1. En ukrainien, il n'y a pas d'articles définis ou indéfinis. L'ukrainien possède trois genres de substantifs—le masculin, le féminin et le neutre, qui se distinguent par leur terminaison:
   genre masculin: *stin*-Ø = la maison
   genre féminin: *wesna ves-na* = le printemps
   genre neutre: *krjcko krus-ko* = la chaise
2. En ukrainien, contrairement au français, chaque mot a un accent tonique qui n'est pas nécessairement sur la dernière syllabe. exemple: *kou-dé, dou-je*
3. En ukrainien, il n'y a pas d''"e" muet. La lettre "e" est toujours prononcée comme "é" ou "è", comme dans: sept, flèche, collège.

ALPHABET UKRAINIEN

Dans la première leçon, nous désirons vous familiariser aussi avec l'alphabet ukrainien qui comprend 33 lettres au lieu des 26 lettres de l'alphabet romain. Prenant en considération que les lettres ukrainiennes, tant imprimées qu'écrites sont en majorité différentes de celles du français, nous vous conseillons de les apprendre par coeur.

А	а	ami, Paris
Б	б	*beau*
В	в	vous, wagon
Г	г	h (comme le h anglais: *hand*)
Ґ	ґ	garçon
Д	д	dortoir
Е	е	sept, flèche, collège
Є	є	comme ye en anglais
Ж	ж	*jardin*
З	з	zoo
И	и	*bébé*
І	і	*ici*
Ї	ї	*maïs*
Й	й	*fille*
К	к	*lac, ketchup*
Л	л	l (comme le l anglais: *land*)
М	м	*maison*
Н	н	*nord*
О	о	*corps*
П	п	*partir*
Р	р	*roue*
С	с	*Cécile, transfert*
Т	т	*thé*
У	у	*ou, cour*
Ф	ф	*facteur*
Х	х	kh (comme le j espagnol: Juan)
Ц	ц	*ringtone*
Ч	ч	*tchèque*
Ш	ш	*chat*
Щ	щ	*chtch* (borchtch)
Ю	ю	comme you en anglais
Я	я	*curiale, malo*
	ь	signe mou

Exemple d'écriture ukrainienne: Добрідень, Стенаше

ПОСТАНОВА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ЗАХІДНЬО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

(Станиславів, 3 січня 1919 року)

«Українська Національна Рада, виконуючи право самовизначення українського народу, проголошує торжественно з'єднення з нинішнім днем Західньо-Української Народної Республіки з Української Народною Республікою в одну суверенну Народну Республіку.

«Змірюючи до найскорішого переведення цієї злуки, Українська Національна Рада затверджує передаступний договір про злуку, заключений між Західньо-Української Народною Республікою і Української Народною Республікою дня 1 грудня 1918 у Хвастові та поручає Державному Секретаріятові негайно розпочати переговори з Київським Правительством щодо сфіналізування договору про злуку.

«До часу волі зберуться Установчі Збори з'єдиненої Республіки, законодавчу владу на території бувшої Західньо-Української Народної Республіки виконує Українська Національна Рада.

«До того ж самого часу цивільну і військову адміністрацію на згаданій території веде Державний Секретаріят установленій Українською Національною Радою, як її виконуючий орган.»

L'Ukraine en lutte p

Manifestation d'appui à l'unité nationale, Kiev, le 22 janvier 1919.

Pilotes de l'Armée de Galicie. La p aérienne de 80 avions dont 25 en bo ficiers et 300 sous-officiers donnan militaires de l'Armée nationale ukra

Lecture de l'Acte de la réunification des terres ukrainiennes, Kiev, le 22 janvier 1919.

"Par tes efforts, ta volonté et ta parole, une République nationale indépendante ukrainienne vient d'être créée sur ton sol." Ainsi déclara le Président de la jeune république ukrainienne dans le Quatrième Universal au peuple ukrainienne, le 22 janvier 1918. Soumis depuis des siècles à la domination de ses voisins, le peuple ukrainien commençait à s'affranchir dès la chute du tsarisme et de l'empire austro-hongrois. Ce mouvement culminait dans l'Acte de la réunification des terres ukrainiennes en une seule République nationale un an plus tard, le 22 janvier 1919.

Dès son origine le jeune État fut aux prises avec plusieurs ennemis qui refusaient de reconnaître son existence. Les Russes rouges (Lénine) ou blancs (Dénikine) craignaient de perdre les richesses économiques de l'Ukraine; la Pologne convoitait encore les larges régions ukrainiennes annexées jadis par le Royaume polonais. Finalement les dissensions internes en Ukraine rendait difficile toute lutte contre les ennemis étrangers. En 1919, l'Ukraine succomba à l'Armée rouge et le régime Soviétique fut établi.

Passeport diplomatique émis par le Gouvernement ukrainien. Le document porte des visas roumain, autrichien et italien.

Peter Krushelnyski

Photographics

392 Ste-Madeleine

Tel.: 933-7032

TEL. 845-1245

LA Patisserie Belge INC.

CHARCUTERIE FINE PRODUITS IMPORTES

SALON DE THE

M. Gautier

3487 AVE DU PARC MONTREAL, QUE.

TEL.: (514) 861-9481

IGOR PRYSZLAK

NOTAIRE NOTARY

EDIFICE FIDES

235 EST, BOUL. DORCHESTER

SUITE 201

MONTREAL, HEX 1N9

RES. 735-1902

OFF. 725-9535

RES. 321-2471

P. WOLCZAK

Huile CORTINA Oil Co. Inc.

4453 BEAUBIEN EST, MONTREAL, QUEBEC H1T 1T3

Dominion Life

Wolodymyr Ronish

Regional Branch Manager

50 Crémazie W., suite 725, Montreal Tel.: 389-7814

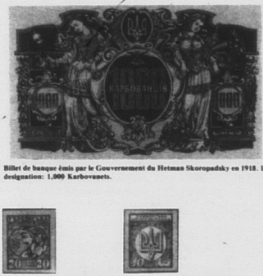
...our son indépendance

...19 l'Armée ukrainienne avait une flotte ...ne. Un régiment de pilotes dont 35 of- ...ent un appui important aux opérations ...erre.

Train blindé capturé par les forces ukrainiennes aux bolcheviks. Au centre-gauche on aperçoit le Chef des Armées ukrainiennes, Symon Petlioura.

Billet de banque émis par le Gouvernement du Hetman Skoropadsky en 1918. La designation: 1,000 Karbovanets.

Acte d'unification

de la république nationale d'Ukraine et de la République nationale d'Ukraine de l'Ouest proclamé le 22 janvier 1919 (Extrait)

À partir d'aujourd'hui s'unissent en une, seule Ukraine, les parties de l'Ukraine unique qui ont été séparées les unes des autres depuis des siècles, la République nationale de l'Ukraine de l'Ouest (la Galicie, la Boukovinie, et la Rous subcarpathique) et la Grande Ukraine du Dniepro. À partir d'aujourd'hui, il n'y a qu'une seule et indépendante République nationale ukrainienne. Dès maintenant la nation ukrainienne qui a été libérée dans l'élan de ses propres forces a maintenant la possibilité de rassembler toutes les énergies de ses fils afin de bâtir un État ukrainien indivisible et indépendant pour le bien et le bonheur du peuple laborieux.

Timbres-poste émis en 1918, utilisés aussi comme billets d'échange.

УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ СОБОРНОСТИ

(Київ, 22 січня 1919 року)

«В імені Української Народної Республіки проголошує Директорія цілому Українському Народові велику подію в історії нашої української землі.

«Дня 3 січня 1919 року в місті Станиславові Українська Національна Рада Західньо-Української Народної Республіки, як представниця волі всіх Українців Австро-Угорщини, і як найвищий їх законодавчий орган, святочно проголосила з єднання Західньо-Української Народної Республіки в одну суверенну Народну Республіку.

«Вітаючи з великою радістю цей історичний крок наших західніх братів, Директорія Української Народної Республіки рішила приняти до відома це з єднання і ввести його в життя згідно з умовами, які означено в уставі Української Національної Ради з дня 3 січня 1919 року.

«Від нині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України. Західньо-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснилися віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України. Від нині є єдина незалежна Українська Народна Республіка. Від нині український народ, увільнений могучим поривом своїх власних сил, має тепер змогу з єднати всі змагання своїх синів, для утворення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя робочого народу».

a unique puppet entertainment

Marionnettes Gural enrg.

Roman & Sonya Gural

264 100th ave., Chomedey, Laval

H7W 3Z2 Tél.: 687-1686

Season's Greetings

Myroslaw Racki

NOTAIRE - NOTARY

TÉL. 376-9600

3244 BEAUBIEN EST MONTRÉAL, QUÉ.

Wilton Aluminum Products Ltd.

11004 Massé St.
Montreal North
H1G 4G3

Prop. W. Hladky Tel. 325-1555

Веселих Свят та Щасливого Нового Року бажає

Morrie Gold

345 ouest, rue Ste-Catherine

JUSTE À L'OUEST DE BLEURY

849-9277

Христос Раждається!

Родина Шевчук

бажає Веселих Свят та Щасливого Нового Року

31 Rockwood Drive
Dollard-des-Ormeaux
Tel.: 383-6016

Орися Судчак

ЮВІЛЕЙНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ ЖУРНАЛУ «УКРАЇНСЬКИЙ ІСТОРИК» В МОНРЕАЛІ

Українська громадськість Монреалю відзначила 15-річчя журналу «Український Історик», що в сучасну пору являє собою єдиного репрезентативного речника української національної історіографії у вільному світі (1963-1978). З цієї нагоди 21 жовтня, 1978 р., в приміщенні Мак-Гільського університету, відбувся Ювілейний Вечір. Учасників Вечір Мистецької Відділ Українського Історичного Товариства, Канадське Представництво УГ та Український Студентський Клюб МакГільського університету.

В першій частині програми монреальські піяністи віртуози проф. Любов Жук і проф. Ірина Жук виступили з концертом, в якому виконали й одну композицію їхнього брата, відомого архітектора й культурного діяча Радослава Жука. З глибокою вдячністю підкреслюємо, що своїм фортепіяновим дуетом піяністи Любов і Ірина Жук вже вдруге успіху Ювілейного Вечора УІ.

Друга частина програми складалася з трьох доповідей головного редактора УІ проф. Любомира Винара з Кенту, д-ра Марка Антоновича та д-ра Романа Рахманного.

Вечором керував д-р Р. Рахманний, який у вступному слові вказав на заслуги Українського Історика для розвитку історичної науки. Усі вже 15 років – без жяких державних субсидій – група ентузіястів-інтелектуалів історичної правди, веде бій з українських позицій. Саме не бувши ні з ким зайві з жодною американською чи канадською університетською установою, «Український Історик» може на ділі зберегти незалежність української історіографії в висновках» підкреслив у своєму слові д-р Рахманний.

Д-р Марко Антонович – заступник головного редактора УІ, один із основоположників цього журналу та постійний науковий співробітник, – передставив проф. Л. Винара та подав короткий аналіз його багатогранної наукової й громадської діяльности.

У своїй доповіді: «Український Історик і сучасний стан української історичної науки», проф. Л. Винар вказав на трагічну ситуацію сучасної історіографії в Україні, у зв'язку з посиленою нагінкою комуністичною системою на українські історичні установи та українських історикіз. А в той самий час на Заході історики, згідно з російською схемою-історії Східньої Европи, – тим дуже часто тенденційно й фальшиво насвітлюють український історичний процес. І тому Українське Історичне Товариство й журнал «Український Історик» мусить стояти постійно на сторожі історичної правди про Україну й виправляти тенденційні погляди та концепції істориків Заходу і СССР. Доповідач наверелив історію розвитку журналу УІ і підкреслив факт, що в сучасну пору він становить «творчу лабораторію всіх генеральній українських історикіз» та є форумом їхньої співпраці. Статті у УІ реєструються в «Історичній Абстрактах та в інших важливожливих бібліографічних довідниках. Дотепер появилося 59 чисел УІ, в якому протягом 15-ти років співпрацювало 96 дослідників. Надрукований на його сторінках матеріял своєю вагою, проблематикою, тематично, всі періоди української історії й допомежних історичних наук, є цінним матеріялом тощо. Наприкінці своєї бесіди проф. Винар чітко накреслив завдання українських істориків у вільному світі, назвав найважливіші історичні праці, що їх УГТ запланувало в якнайкоротшому часі видати друком та розкрив про потребу розбудувати журнал «Український Історик».

На закінчення програми, д-р Р. Рахманний сказав у своєму заключному слові («Українська громада в журналі»), що «Від українського наукового журналу, як і від кожного українського вченого, українська громада очікує рядового слова, що об'єктивно з'ясовувало б правду про минуле й сучасне України та розбивало б фальшиві твердження про характер, ділення й праг-нення українців. Також самою мірою виправдано український науковий журнал, чи й окремий науковець, має право очікувати від української громади всебічної моральної й матеріяльної підтримки та постійного заохочування його роботою. У сьогоднішній ситуації загальноукраїнської еволюції цей український науковець має право звернутися до своєї громади словами Арґімеда: «Дайте мені місце, на якому я міг би стати, а я зрушу світ з його основ!» Українська громадськість повинна створювати таке «місце» для своїх науковців, щоб вони окремими працями і зусиллями зрушили фальшивий світ із його основ. Бо щойно тоді українська правда вийде на денне світло.»

Маніфестація перед сховищем конгресівок у Нью-Йорку.

3-ій Конгрес Українців

(продовження зі стор. 1)

необхідний і, на щастя, вчерашні традиції вживати більше єдистичності ніж передбачалося.

По-друге присутність між нами вчорашніх визначних борців за громадянські права, за права української людини в Україні, Наділ Світличної, гев. Петра Григоренка і Леоніда Плюща, які ще й від себе заклякали до єдности і полягодження внутрішніх розходжень в ім'я батьківщини-України, сприяли непрямо успішному проведенню СКВУ. Взагалі треба сказати, що наша участь із цими борцями за права України, української людини дуже цікава і повчальна.

Між нами існують неабиякі розходження, зокрема психологічного характеру. Це лостть ясрано виявилося під час промови гев. П. Григоренка на сесії СКВУ.

На деякі думки висловлені промовцем деякі присутні вирішили надто гостро і не надто правильно реагували. Звичайно, гев. Григоренко висловив багато зовсім правильних, а трохи й неправильних, хибних думок. Можна сумніватися в тому, чи гев. Григоренко правильно робить завдяки суть демократії, коли він водночас відкидає багатопартійну систему. Це суто спідне розуміння демократії. Однак, в загальному між українцями, які десятки років жили поза межами України і українцями, які недавно прибули звідтам далеко більше спільного, далеко більше єдности, діж можна було собі уявляти. Це відрадне явище, яка українську громадськість у дяконрі дуже помилково дехто тут в діяспорі думає, що між українцями в Україні і на еміграції існують суттєві різниці, основні розходження. Із немає, принаймні в основних, суттєвих питаннях.

І нарешті третє, що вплинуло на успішність Світового Конгресу Вільних Українців – це, як не парадоксально воно звучить, непереборлива і гостра пропаганда, яку повело КГБ проти «українських буржуазних націоналістів» взагалі і проти СКВУ зокрема. Статті в «Літературній Україні», «Вістях з України», окрема брошурка Котлярчука, все це полилося українською і англійською мовами, яко показали, якою величезною небезпекою для совєтсько-російської імперії є об'єднані змагання українців у вільному світі. А коли Москва так боїться успішного завершення об'єднання українців у взаємодії, то, значить, нам треба саме прагнути такої якнайбільшої єдности.

Ця нана єдність буде різноманітна, багата на різні думки, в ній будуть здорові елементи суперництва, але в основних справах, а зокрема, коли мова про большевицький і російський імперіялізм, то ця єдність буде завжди органічна, гнучка і щира. Тому можна смілю погодитися з словами ново-

Best wishes to the staff and management of OKO

MAPLE LEAF SHOE

Maple Leaf Shoe Co. Ltd.
375 Lebeau Blvd, St-Laurent, Qué., H4N 1S2,

ПОВІДОМЛЕННЯ У.І.Т.

На пресфонд Українського Історичного дали свої внески:

По 500 дол.: Товариство «Просвіта» ім. Лесі Українки при Тов. «Просвіта» ім. Лесі Українки в Монреалі; Союз Українок Канади ім. Ольги Басарбі, кл. Монреаль; Ліга Українських Католицьких Жінок кл. Монреаль; Українська Католицька парохія Успіння Божої Матері на Ротмонті; Любомира Левицька; Іван Опар'як.

По 40 дол.: Любомира Бриковичі.

По 50 дол.: Українська Національна Кредитова Спілка, Ліга Українських Католицьких Жінок кл. ім. княгині Ольги Дуда, Надія Осіфович, д-р Володимир Кошель.

По 35 дол.: Українське Національне Об'єднання.

По 31 дол.: о. Ігор Кутеш.

По 25 дол.: Гуртом Приязельська СФУЖО; Об'єднання Жінок Ліги Визволення України; Жіноче Тов. ім. Лесі Українки при Тов. «Просвіта» ім. Лесі Українки; Союз Українок Канади ім. Домна Українки кл. Монреаль; Тов. Канадсько-українських Професіоналістів: і Підприємців; Ст. і Мих. Вонсик; Г. і С. Семешин; Стефанія Мерлевіч; д-р Г. Шиколаєвич-Рудницька; Микола Андрусів; Юрій Дзівак; З. і А. Гаврилюк.

По 20 дол.: М. і А. Любрь; Неонйна Кліщ (Філядельфія); Орися Судчак.

По 10 дол.: Ольга Кучарська; Домна Слободян; Володимир Гаврилюк; Ліга Українських Католицьких Жінок при церкві св. Михаїла.

Разом 1571.00 дол. Сердечне спасибі всім жертводавцям.

Монреальський Відділ Українського Історичного Товариства.

о. д-р Ігор Мончак

ТРЕТІЙ КОНҐРЕС МИРЯН

У зв'язку у III-ім Світовим Конгресом Вільних Українців, в середу 22 листопада 1978 року відбувся також у Нью-Йорку Третій Конгрес Мирян, що його скликало Українське Патріярхальне Світове Об'єднання за Єдність Церкви і Народу (УПСО). Темою Конгресу було «15 років змагу за патріярхальний лад у помісній Українській Католицькій Церкві». Відповідно до теми, у передполудневих годинах прочитано три програмові доповіді. У них розглянено ролю трьох родів членства Церкви, себто, єрархії, священства і мирян, у змагу за патріярхальний устрій УКЦ.

Першу доповідь прочитав о. д-р Ігор Мончак з Монреалю, під назвою «Українська єрархія та її роля в модерному змаганні за патріярхат УКЦ». Монреальський прелегент виказав на підставі рішень II Ватиканського Собору, що патріярхат основується на звичайній і безпосередній владі всього єпископату, а не на верховній владі Вселенського архиєрея. То ж патріярхат виростає на обмеженню влади поодиноких єпископів та на зібранню їх у цілість помісної Церкви. Тим то вже по своїй суті патріярхальний устрій випливає з принципу колегіяльности-соборности єпископату, так торжественно проголошеного II-им Ватиканським Собором.

Дальше доповідач з'ясував примінення принципу соборности в управлінні помісної Церкви на всіх її площинах аж до поодиноких епархій і парохій включно. З цього логічно випливає конечність мирянству тісно включитися своєю конструктивною працею, назнаменованою патріярхальною настановою, в життя кожної церковної одиниці, на всіх площинах церковного життя, починаючи від місцевих парафій. У такий спосіб здійсниться творча гармонійна співпраця мирянства з священством та єрархією в усіх церковних справах, а не лиш у патріярхальній проблемі.

Братсва - це традиційна форма мирянської участи в життю Східніх Церков. Через братсва, які нестимуть тягар різнородної церковної праці, мирянський рух може впливати на весь розвиток церковного життя. Може не лиш насижувати його знутра ідеєю патріярхального устрою, але вже своєю гармонійною співпрацею на всіх площинах церковної структури може будувати стрункий патріярхальний устрій Української Церкви.

Вкінці прелегент вказав, що одною з ділянок церковної праці, яку найкраще можна використати для закріплення ідеї помісности та для розбудови патріярхального устрою на ділі, є надходячий 1000 - літній ювілей. Тільки треба його приготовити й провести історично вірно як 1000 - ліття помісности Києво - галицької Церкви, а не як історично фальшивий ювілей індивідуального хрищення киян. Святкуючи 1988-1989 року помісність Української Церкви в зорганізований спосіб згідно з сучасною помісною структурою Церкви, будемо цим самим розбудовувати і скріплювати цю помісність патріярхального устрою УКЦ.

Другою з черги була доповідь о. д-р Івана Гриньоха з Німеччини під назвою «Духовенство УКЦ і змагання за патріярхат Києво-галицької митрополії та всієї Руси після Собору Ватиканського Другого». Прелегент дав для прикладу огляд духовного стану українських священиків Німеччини і ЗСА. У Німеччині більшість священиків Українського екзархату - це біритуалісти, які вивчили лише українську богослужбу, але не українську духовість. Між рештою є також деякі не-українського походження. Лиш декілька старших священиків виховувалося в семінаріях без української духовости, хоч деякі мають українські назви. То ж вимирає давній тип українського священика, батька української громади, що живе її духом, що розуміє і турбується кожною проблемою громади. Заступає його тип священика далекий від життєвих проблем Української Церкви, не

(продовження на стор. 12)

Je vois des. . .

Je vois des milliers de chevaux
  fous
Qui descendent de l'horizon
Pour enfin, oui enfin
Révéler la voie
Et montrer aux hommes
La vérité
Ils ont gardé le silence
Depuis trop longtemps
Mais ils arrivent
Ils arrivent au galop
Et leurs sabots d'argent
Frappent le sol de mon âme
Dans un symphonie immense
Qui croît au point de me faire
Oublier le reste

F. Jakimow
Juillet 1977

Я. Пришляк

СТВОРЕНО ЕТНІЧНУ КУЛЬТУРНУ КОНСУЛЬТАТИВНУ РАДУ КВЕБЕКУ

В п'ятницю 20-го жовтня в головному будинку Монреальського університету, а в суботу 21-го жовтня 1978 р. у викладовій залі англомовного університету Конкордія відбувся кольоквіюм на тему «Квебек та його етнічні групи». Організатором кольоквіюм був Інститут Порівняльних Цивілізацій при співпраці провідних представників більших етнічних груп та технічно-фінансовій допомозі Міністерства Культурних Справ Квебеку.

Предметом нарад кольоквіюм були проблеми вкладу й культурного розвитку етнічних груп в структурі квебецької спільноти, устійнення способів взаємної співпраці та створення спільного організму -нового інструменту думки й дії. В нарадах взяло участь 180 осіб, відпоручників понад 40 етнічних федерацій, в тому вісьмох українців. З промовами й докладами в ході нарад виступали: міністер Каміль Льорен, віце-міністер Культурних Справ Кльод Трюдель, п-і А. Познанська-Парізо, дружина міністра фінансів, посол Жільбер Пакет і низка інших культурно-наукових діячів. На відкритті кольоквіюм було 14 генеральних консулів.

У висліді нарад учасники кольоквіюм, як повноправні члени установчої асамблеї, вирішили покликати Етнічну Культурну Консультативну Раду Квебеку. Ця Рада складатиметься з 36 членів. В її склад вибрано тільки 28 членів. Вони, згідно з ухвалою пленуму, матимуть право кооптувати до свого складу додаткових 8-ох членів, в порозумінні з відповідними етнічними представництвами. Вирішальними при виборі до Ради були особисті й культурні вартості кандидатів, як також рекомендації їхніх центральних чи складових організацій, які будуть допоміжними у сповненні завдань Культурної Ради. Члени Ради на своєму першому засіданні вибрали з-поміж себе таку екзекутиву з 9-ох осіб: др. Жан Тарану - голова, від румунів; інж. Андрій Кішка - 1-ий заступник, від українців; ред. Гіюдо Лянді - 2-ий заступник, від італійців; адвокат Ябазіль Папахрісту - 3-ий заступник, від греків; п-і Божена Жілек - секретар і скарбник, від чехів. Члени Екзекутиви - др. Кеворк Баджіян, вірменин; проф. Т. Домарадзький, поляк; п-і Юліяна Гава, італійка і проф. Педро Муньоз, еспанець.

Культурна Консультативна Рада матиме за завдання бути речником етнічних спільнот перед урядовими чинниками Квебеку, старатися про допомогу уряду для потреб культурного збереження й розвитку етнічних груп та дбати про наладнання гармонійної, всебічної й живої участи етнічних спільнот у всіх проявах життя франкомовного населення Квебеку.

Українська участь у підготовці кольоквіюм та у створенні Культурної Ради була не лише цінною, але до певної міри рішальною, коли розходиться про напрямні програми та її практичне примінення. Тут відограли важливу ролю інж. А. Кішка, як голова Організаційного Комітету і проф. Р. Сербин, як внескодавець резолюцій на кінцевій пленарній сесії. Згідно з його внеском новообрана Управа зобов'язана виготовити і розіслати до проводів етнічних централь бодай на один місяць перед наступними загальними зборами проєкти документів із визначенням ролі й завдань Консультативної Ради та її організаційної структури.

В заключенні треба ствердити, що створення Етнічної Культурної Консультативної Ради є подією винняткового значення в житті етнічних спільнот Квебеку, що таку Консультативну Раду створено демократичним шляхом із вибору представників етнічних спільнот, а не з урядового призначення, а по друге це повинно започаткувати перехід етнічних груп з-під компетенції Міністерства Імігації під засяг Міністерства Культурних Справ. З тієї події треба витягнути належні практичні висновки. Коли другі -зокрема в англійському середовищі - позитивно підходять до теперішніх змін в Квебеку, то тим більше українська спільнота повинна мати для цього належне зрозуміння.

Montreal's Moroz Committee attacks CBC International

by Natalka Striletska

On Thursday, October 12, 1978, the Committee for the Defense of Valentyn Moroz in Montreal presented a brief before the Canadian Radio-Television and Telecommunications Commission hearings in Ottawa on the license renewal application of the Canadian Broadcasting Corporation. Bohdan Kerechinski and Volodymyr Hayduk, spokesmen for the Moroz Committee, criticized the CBC on the following accounts:

1. The CBC, a Crown Corporation, yielded under the pressure of the Canadian Department of External Affairs and of Soviet Government officials in censoring Radio Canada International broadcasts to Eastern Europe.

2. By censoring news broadcasts, the CBC has violated the Helsinki Accords, particularly the clauses pertaining to the free flow of information between nations.

3. The CBC has distorted and manipulated programs on Soviet dissidents and on issues dealing with human rights destined for the Canadian public by focusing on one area of oppression, namely the Russian Republic and especially the city of Moscow. It ignores the national oppression in the 14 non-Russian republics, even though Russian dissidents A. Sakharov, A. Solzhenitsyn, and V. Bukovsky contend that more than 60% of all political prisoners in the USSR are of Ukrainian origin, and this statement is supported by Amnesty International.

4. The CBC has employed suspected Soviet KGB agents in the past and has allowed them to assume staff positions in the area of news and public affairs programming.

The Montreal Moroz Committee invited Mr. Tomas Schuman to act as the third member of the Committee's delegation to Ottawa. Mr. Schuman made a brief presentation and elaborated further on the Moroz Committee's allegations against the RCI. Tomas Schuman is a former employee of CBC's International Service—Russian Section. Before that he had worked for the Soviet Press Service agency "Novosti" until his defection to the West.

What was the reaction of CRTC to these serious charges against CBC? "The commissioners seemed disinterested," commented CBC announcer Brian Smith during the airing of the presentation on CBC radio on October 12.

Since the founding of the Montreal Moroz Committee in 1972, this organization, as well as others like it, has met with difficulties in obtaining adequate coverage on Radio Canada International and the CBC of the plight of Ukrainian political prisoners. When Ludmilla Alexeeva, a leading Russian dissident, offered to give an interview to the RCI, this offer was turned down when the Moroz Committee brought Alexeeva down to the studio. The lack of informative reporting by RCI was also criticized by General Petro Hryhorenko, a Ukrainian dissident.

The transcript of the Montreal Moroz Committee's presentation, dated October 12, 1978, is contained in Vol. 7 of *CRTC Hearings* (pp. 2213-2252) and may be obtained by writing to Government of Canada, Supply and Services, 270 Albert St. Ottawa, Ontario.

Увага — Увага

Об'єднання Канадсько-Українських Професіоналістів і Підприємців у Монреалі
має шану запросити Вас на доповідь

ЮРІЯ ШИМКА

на тему
«Багатокультурність і права людини»
в пятницю 2-го лютого 1979 року., о год. 8-мі вечером
в залі Української Православної Катедри Св. Софії на Розмонті
при вул. 12-ій, ч.д. 6250.

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО ВСЮ ГРОМАДУ!

Montreal's Ukrainian Ballerina

Anyone who stayed in town for the holidays had an opportunity to see Miss Sylvia Kinal-Chevalier in the annual production of Tchaikovsky's *Nutcracker*.

Miss Kinal began to study ballet in the school of Les Grands Ballets Canadiens at the age of five. She joined the company at 1975 and, a year later, won a silver medal in an international competition in Bulgaria,. Sylvia's important break came when she covered for the injured Annette Avpaul in the lead role of *Romeo and Juliet*.

Soon after, Sylvia went on a South American tour, performing in *Theatre Colon* in Buenos Aires as well as in Brazil, Costa Rica, Nicaragua, Ecuador, Venezuela, Mexico, Peru and Cuba.

On returning to Montreal, Miss Kinal appeared in several ballets in the 1978 spring season: *Carignan Suite* (chor. Brian Macdonald), *Jeu de Cartes*, *Gisèle* (pas de deux) and *Concerto Barocco* (lead role).

Last summer, Miss Kinal studied in France with Rosala Hightower and Josie Farran. In October, Sylvia was in Cuba, participating in the International Ballet Festival. Returning to Montreal, Sylvia starred in *The Seven Deadly Sins* (chor. Fernand Nault) with Pauline Jullien. In the *Nutcracker*, she dances in the Waltz of the Flowers and in the grand pas de deux as the Sugar Plum Fairy.

Miss Kinal is presently rehearsing for *Les Noces* (chor. Lar Lubovich) which will be performed in western Canada and Europe

Sylvie Kinal-Chevalier and Alexandre Bélin

ТРЕТІЙ КОНГРЕС МИРЯН

(продовження зі стор. 11)

включається в змаг української громади під сучерпину монополість Київо-галицької Церкви, а літургічна відмінність стає для нього незрозумілим і небажаним тягарем.

Вівціці д-р Богдан Цимбалістий у своїй доповіді «Світ та і його роль у патріярхаті» зосередив увагу на ролі мирянства. У першій частині своєї доповіді виклав він ту тягість змагань за патріярхат Київо-галицької Церкви, починаючи від 18-го століття. Четверта наступна патріярхальні змагання не є революційною новинкою, але є природнім завершенням життєвого процесу. Дальше підкреслив він, що поступовий вклад у патріярхальний рух і взагалі в церковне життя можуть дати лиш люди, що живуть релігійно-духовним життям. Себто люди, які є не лиш членами церковних громад, але для яких принцип християнської віри й моралі є критерієм всього в кожночасного їх поступування. Такі особи повинні входити в глиб церковного життя, організовують у братства чи інші церковні інституції. Братства, наснажені духовними критеріями і патріярхальною настановою, знутра виповнюють патріярхальними устроєм Українську Церкву.

Пополудні проф. Василь Маркусь проводив панелем, що охоплював аж 10 різнорідних тем, як динаміка патріярхального руху, співпраця мирян з духовенством, нова ситуація у Ватикані, екуменізм, патріярхальний фонд, 1000-літній ювілей України і т.п. Ясно, що заширока тематика панелю не дала змоги зглибити жодної з десяти поставлених проблем. Кожна з них могла послужити сама для панелю.

Практично панель перетворився на низку різнорідних відокремлених виступів самих «панелістів» і «модератора», який не найчастіше забирав слово в дискусії нарівні з іншими «панелістами». Своєю об'єктивністю панель не залишив багато часу на загальну дискусію публіки, відносно тем панелю і програмових доповідей, хоч публіка нетерпеливо ждала й допрошувалася до участи в Конгресі як до вічечка. Це велика школа, бо вже в цих кількох вечірніх виступах случаїв, на які вділялося ще часу, виявлено багато глибокої думки і нащкавлення проблемами.

Вівціці Конгрес уповажнив Президію винести резолюції та висловити зверення від Конгресу до церковних і світських чинників. У загальному можна характеризувати Третій Конгрес Мирян як обильну вимину, ми ціонайменше презентацію, нових конструктивних думок.

Roxolana Sawka et Sylvia Prystupa ont gagné le premier et le deuxième prix de défilé de mode. L'événement organisé par l'agence de mode le "Salon les trois étoiles" a eu lieu mardi, le 12 décembre 1978. Roxolana et Sylvia jouent depuis onze ans du violon et de l'alto, pour Jean Cousineau dans "Les Petits Violons"

Oksana Szulhan
ILLUSTRATIONS
2165, RUE PRÉVILLE
LASALLE, QUÉ. H8N 1N4
(514) 366-0103

ROMAN B. KARPISHKA, B.C.L., Dip. A.L.
ATTORNEY - AVOCAT
Office : (514) 376-2556
3344 Beaubien E., Suite 304
Montréal, Québec
H1Y 1H7
Residence : (514) 434-3670
930 - 44th Avenue
Lachine, Québec
H8T 3L3

The Zuk duo perform Fiala in Edmonton

Edmonton, Alta. The Zuk piano duo gave the world première performance of *Concerto da Camera* by Montreal composer George Fiala in Edmonton on December 3 in the first concert of the Heritage Concert Series. This three-movement work was written especially for Luba Zuk and her brother, Ireneus. Clayton Lee, music critic of the Edmonton Journal, wrote the following about the concert: "Their overly long program was well diversified and it distinguished these players as truly fine pianists, able to get all the right notes in the right places at the right time.

"Their lyrical moments were deliciously warm and they share a rapport that is enviable. They could be twins, so comparable is their touch. They were especially effective in a work dedicated to them by Montreal composer George Fiala, *Concerto da Camera*, composed early this year and receiving its world première in this performance. An inventive work with a fusion of good ideas, it is based on Ukrainian motifs in contemporary style for two pianyers at one keyboard. What a pity Canadian composers don't write works like this for orchestra. They (the Zuks) gave it special treatment and it showed. There were good contrasts and bold mirrored playing from both players.

"Music of the Ukraine found this team again in familiar waters which they navigate so well. They played Sonatina Op. 20 by Ihor Bilohrud. This was dance-like and lightly textured playing with good detail which developed percussively." While disagreeing with the Zuks' treatment of dynamics, the critic noted that " ... Success was also attained in two excellent works by Quebec composers, Ronde Villageois by Clermont Pepin and Danse Brésilienne by Roger Matton. The Pepin had locomotive propulsion that almost lifted the pianos off the floor.

"In the Matton work we had electrifying percussiveness, the sound building inviters to a grandiose climax. Here the players positioned and mirrored as though a single pair of hands were at work." The program also included Six Ukrainian Pieces by Fedir Akimenko as well as works from the standard repertoire for two pianos.

Luba and Ireneus Zuk

НОВА УКРАЇНСЬКА ПЛАСТИНКА *ЗОРЯНА*

The Ballad of Zoryana
• New Ukrainian Record •
—Original compositions by Y. Kulycky
—Traditional and contemporary sounds
—The first recording from the Concept Series
A vailable at:
Ukrainian Stores or by mail C.O.D.
YEVSHAN RECORDS
P.O. Box 125, Station St. Michel, P.Q. H2E 3L9
Record: $5.99 + 8% sales tax
Tape: $6.99 + 8% sales tax

Shymko to speak in Montreal

P. Yu. Shymko

Friday 2 February, 8 p.m., the Canadian Ukrainian Professional and Businessmen's Association of Greater Montreal will host an evening with the newly elected Member of Parliament for the Parkdale riding in Toronto, *Yarf Shymko*. The evening will be held at the St. Sophie Ukrainian Parish Hall, 6250 12th Ave. in Rosemount. Mr. Shymko will speak on the themes of multiculturalism and human rights.

Past Secretary-General of the Ukrainian World Congress, Mr. Shymko is presently chairman of the Interim Committee of Five World Congresses and co-author of a Joint Memorandum on the "Decolonization of the Soviet Union" submitted to the U.N. in the fall of 1978. Mr. Shymko is editor of a book on human rights entitled "For This I Was Born".

В. Левицький

КОНЦЕРТ «ЖАЙВОРОНКІВ» В ПЛЯТО ГОЛ

В суботу 9 грудня відбувся в залі «Плято Гол» концерт Нью-Йоркського осередку Спілки Української Молоді Америки, на якім виступав дівочий хор «Жайворонки» під диригуванням Лева Стругацького, як і також танцювальний ансамбль «Верховинці» під мистецьким керівництвом Олега Гевзи.

За виняток солистки Ори Гірняк, «Жайворонки» здебільша співали мляво і без жодної емоційної енергії. Брак уваги в хореографії Олега Гевзи спричинився до нудного виступу «Верховинців», хоч у їхнім виконанні «Гопака» на кінці концерту вони явивали чимало акробатичну здібність.

Публіка, яка заповнила півчверти залі, була надзвичайно задоволена концертом, який тривав не цілих три години. По концерті відбулося мале прияття для виконавців.

УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕВІЗІЯ В МОНРЕАЛІ?

Етнічна Культурна Консультативна Рада Квебеку повідомляє про договір з кабельовою телевізійною студією ч.9 у справі етничних телевізійних програм у Монреалі. Гі Лаваль, віцепрезидент Етнічної Ради пояснив уже гуртуваги сили, потрібні для готування програм.

Ці програми, згідно з повідомленнями Етнічної Ради, повинні відзеркалювати різні прояви життя етничних спільнот Квебеку, зокрема в культурних досягнень. Від українців запрошено на члена організаційного групи пана М. Чопій.

M. Logush, Inc.
Assurances Générales
General Insurance
P.O. Box 356, Station Mount Royal
Montreal, P.Q. H3P 3C6
Tel: 738-1486

George (514) 728-9164 — Wasyl (514) 843-6129

Орхестра «Дніпрові Хвилі» бажає Вам Веселих Свят та Щасливого Нового Року.

George (514) 721-9625 — Roman (514) 729-6561

CFMB
Ukrainian Time Temps Ukrainien Український Час
5765 Maricourt
St. Leonard
Montreal, H1P 1L4
Producer Assistants — I. Opatrik N.& O. Didiach — Tel. 322-8849

Film on Ukrainians in Quebec

by Bohdan Kerechynski

Ukrainians of Quebec is a 16 mm, 90-min. color documentary film divided into 3 parts of 30 minutes each, directed by Yurij Luhovy. It deals with the three phases of the Ukrainian immigration to the province of Quebec, depicting aspects of their social, cultural and political development.

Most of the 25,000 Ukrainians in the province live within the Montreal area. Other areas of concentration were Lac Castagnier, La Morandiere, Landrienne, Amos, Val D'Or, Rouyn and Noranda. Compared to other Ukrainian Canadians, this film documents their unique situation in that they have been surviving and developing within two major dominating and conflicting cultures, the French and the English. The Quebecois milieu in which they live has been aiming for its cultural and linguistic independence for over 300 years.

Among the accomplishments and heartbreaks portrayed in this documentary by the use of unique historical photos and live footage) is the tragic story of thousands of innocent Ukrainians throughout Canada during the First World War. Since Western Ukraine was under the Austrian occupation during the first immigration, Ukrainian-Canadians were arrested as "enemy aliens" and sent to internment camps because of their passports. Interviewing French-Canadian eye-witnesses, we discover the daily way of life in one such camp at Spirit Lake in the Abitibi region, 5 miles from Amos, Quebec.

Film advisors are Prof. Yarema Kelebay of McGill University and Prof. Jaroslav Rozumnyj from the University of Manitoba.

The making of a film is very expensive. The half-hour, 16mm documentary film by Slavko Novytski, entitled *Reflections of the Past*, cost a modest $25,000. This was four years ago and everyone worked on a voluntary basis. Novytski had his film sponsored by the Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg.

The "Quebec film" has received, so far, grants totalling about $13,000 from various benefactors: Department of Multiculturalism, $10,000; Taras Shevchenko Foundation in Winnipeg, $2,000; Pisrovita in Verdun, $500; St. Nicholas Ukrainian-Catholic Parish in LaSalle, $250; Ukrainian National Credit Union, $50; Dr. Halyna Rudnytska, $50. In spite of the lack of funds the film is 90% complete; it requires an additional investment of $8,000 and could be finished in six months. It should be underlined that everyone working on the project has done so voluntarily.

Documentary films on various aspects of Canadian history enjoy wide popularity in Canadian schools and *Ukrainians in Quebec* could become one of these films if further support is received. Further information concerning the film can be obtained from the film's director: Yurij Luhovy, 4760 Edouard-Montpetit Blvd., Montreal, tel.: 481-4760.

'Shepitynky] Colony", 1935, presently Lac Castagnier in the northwest Abitibi region of Quebec. Father Jean (far left), a French-Canadian priest, studied under Metropolitan A. Sheptytsky] and initiated the Ukrainian resettlement in northern Quebec. Second right, Mrs. Andrusyshyn; next, the Sup family.

Андрій Кравчук

30-ЛІТТЯ «ГОМОНУ УКРАЇНИ»

Б. Гевзів

Професор Зенон Сагай

23-го грудня у Домі Молоді відзначено 30-ліття торонтонського часопису, «Гомону України». Тижневик «Гомін України», це орган канадської Ліги Визволення України. Програму, з гаслом «Підсумовуючи пасивність», перевів мгр. Орест Павлів. Привітствія було приблизно такі:

На відкритті, п. Андрусів дав вступне слово, а проф. Зенон Сагай із Бофало говорив про важливість української еміграційної преси. Ред. В. Соломка говорив різними способами виховання в Канаді і в сучасній Україні, та пропонував дві ідеї для здійснення - ліквідацію всяких форм поневолення і задержування основних прав людини. Редактор літературно-мистецької сторінки «Гомону України», д-р Б. Стебельський підкреслив, що культурне і духовне оформлення є потрібне для політичної зрілости.

По смачній вечері, продовжувалась офіційна частина. Пання Н. Смоленець вдало виконала декламацію. Молодий редактор А. Бандера поклив цілі англомовної частини «Гомону України», яка появляється вже два роки.

Др Р. Олійник, один із основників «Гомону України», застерігав проти «псевдоуніверсалізм» в яке попадає значна частина українських студентів. Друкар «Гомону України», п. В. Довганюк, представив друкарську чортівка.

На кінець відчитано привітн, зокрема від філії УНО в Монреалі. Бієтти вступу та окремі вірша принесли $1727.00, які передано на пресовий фонд.

Rock 'n'roll spectacular
Presenting the first all-Ukrainian production of
Elvis in concert
Friday, February 2, 1979, 7:30
Ukrainian Youth Centre
3270 Beaubien St. E.
* 50's Sock-Hop *
LP award for best
* GREASER *
For more info: 728-5222

Mr. David Blais C.L.U.
of Dominion Life, Superintendent of agencies for Quebec, takes pleasure in announcing the appointment of
Mr. Wolodymyr Ronish
as regional Branch Manager of Montreal 48, Metropolitan branch,
located at 50 Crémazie W., suite 725, Montreal

Gens du pays
C'est votre tour
De vous laisser
Parler d'amour
(Gilles Vigneault)

Jacques Couture

Ministre de l'Immigration
du Québec

Міністер Іміґрації Квебеку бажає всім Українцям і всім іншим національним меншостям Квебеку Веселих Свят і Щасливого Нового Року. Хай цей Новий Рік 1979 дозволить Вам краще пізнати і полюбити наш чарівний Квебек. Міністер бажає, щоб у цьому Новому Році Українці нав'язали ще кращі зв'язки з усім населенням Квебеку та скріпили їх віру в справедливе і братерське суспільство.

À titre de ministre de l'Immigration du Québec, je souhaite un joyeux Noël ainsi qu'une bonne et heureuse année aux Québécois de toutes origines.

Que 1979 vous fasse connaître et aimer encore davantage notre beau Québec.

Que cette nouvelle année favorise vos échanges culturels avec tous les Québécois en vous permettant de partager leurs espoirs d'une société juste et fraternelle.

Gouvernement du Québec

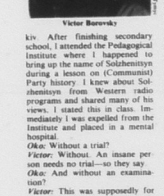
Young Ukrainian dissident speaks out

(An interview with Victor Borovsky)

After L. Plyushch, P. Hryhorenko, and N. Svitlychna, V. Borovsky is the fourth Ukrainian dissident to reach the West. At 21, he is also the youngest of the group. Victor came to Vienna in the fall of 1977 and from there to Winnipeg in the spring of 1978. The interview was taped in New York, during the Third World Congress of Free Ukrainians. It was translated from Ukrainian by *Oko*.

Oko: Welcome to North America and to the Ukrainian community on this continent. Could you tell us something about yourself and your background?

Victor: I was born in the town of Lozova in the province of Khar-

Victor Borovsky

kiv. After finishing secondary school, I attended the Pedagogical Institute where I happened to bring up the name of Solzhenitsyn during a lesson on (Communist) Party history. I knew about Solzhenitsyn from Western radio programs and shared many of his views. I stated this in class. Immediately I was expelled from the Institute and placed in a mental hospital.

Oko: Without a trial?

Victor: Without. An insane person needs no trial—so they say.

Oko: And without an examination?

Victor: This was supposedly for the purposes of an examination. In the mental hospital, the so-called doctor expressed himself quite freely, saying, "You should condemn your views and should declare that you also condemn Solzhenitsyn. You must admit that you were wrong, that you love your native Party and agree with its policies." This I refused to do, so they immediately began to "treat" me with injections of a sulphuric acid solution. This treatment has no therapeutic value, but is done solely for the purpose of causing pain. I was released after three months, and then only on the insistence of my mother and friends. I was not permitted to continue my studies at the Institute, and forbidden to meet with my fellow students. I met other dissidents, Hryhorenko, Rudenko.

Oko: Where did you find out about these people?

Victor: From the radio program "Svoboda." I dropped my own affairs and started to collect information for the Helsinki Group. When Rudenko was arrested, his wife, Berdnyk, Vins and myself sent a petition to the Supreme Soviet of Ukraine demanding his release. I was picked up in Kiev by the KGB and given the choice of either stopping my activities with the Helsinki Group, or emigrating on an Israeli visa.

Oko: Could you tell us about your role in the dissident movement?

Victor: My role was very small. I am not an important person. I haven't really done much. I remember one very interesting moment. Maybe it is little details like this that really count. I was called up once to the Military Office, where young people are conscripted into the army. There were between fifty and a hundred young people there, and I began to tell them that I did not plan to enlist, because the army is an army of occupation, a semi-fascist army. Of course some dignitary jumped up and chased me away, but when I was going home a young boy, about five years old, approached me at a bus stop, holding something behind his back. He said that he had been at the Office and had heard what I said, and wanted me to have these. And he held out three asters. Such things make quite an impression. Of my friends who had been quite passive before they met me, perhaps 10-20 of them are now active. In general, though, I gathered information and served as a courier between cities.

Oko: Could you say something about the members of the Ukrainian Helsinki Group?

Victor: They are obviously not ordinary people. One can only marvel at their courage and endurance. They are fantastic people, especially Rudenko, to whom dozens of people came daily with their problems, thinking the Group had some sort of official status in the international arena. The Group listened patiently to their complaints, gave advice.

Oko: What is the Group's expect of Ukrainians in the West?

Victor: That is a very complicated question. There they think that Ukrainians here are very involved, that they work incessantly for them, remember them, organize various demonstrations. Unfortunately, this is not so. But they hope that Ukrainians here can inform the West about the conditions in Ukraine. It is especially beneficial when leaders of Western countries make a stand, for example Carter's intervention on Shcharansky's behalf. The dissidents that are known in the West are not as persecuted as those which are less known. It is hoped that when Western opinion becomes sufficiently strong, the Soviet regime would be forced to embark upon some form of liberalization.

Oko: Thank you for the interview.

FOX MYKYTA

is here! Catch him before he escapes! Translated from the Ukrainian by Bohdan Melnyk with 72 drawings by William Kurelek. $12.95

Tundra Books, 900 Sherbrooke St.W. Montreal PQ H3A 1G3

ХРЕСТИКІВКА

Подорож від міста до міста

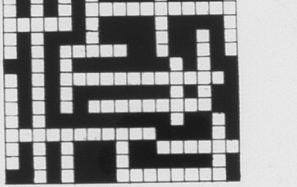
Марко Мащів

Куди ми не вспіли побути?

Пояснення:

Ваше завдання в тому, щоб на хрестиківці знайти місце для всіх вище вичислених міст. Залишиться Ваш назва одного міста. Це і буде відповідь на кінцеве питання: «Куди ми не вспіли побути?» Радимо починати від назв міст, які складаються з найбільше букв.

Ізюм	Зьїв	Дашава	
Керч	Калїш	Ковель	
Київ	Львів	Нїжень	
Суми	Ряхів	Орїхів	
	Рівне	Ростів	
		Харків	
		Шостка	

Береста	Тернопіль	Хмельницький
Дрогобич	Севастополь	
Миколаїв	Станіславів	Івано-Франківськ

КОНКУРС ДЛЯ МОЛОДІ

Редакція газети «ОКО» проголошує конкурс для української молоді на тему:

«МОЄ УКРАЇНСЬКЕ РІДДО

Основні правила конкурсу:

1. Участь у конкурсі може брати молодь у віці від 12-ти до 17-ти років життя включно.

2. Твори повинні бути написані українською мовою.

3. Конкурсні твори можуть бути у формі есеїв, коротких оповідань, нарисів, віршів, листів тощо. Розмір довільний.

4. Журі розглядатиме присланю на конкурс твори у двох вікових групах: 1 - ша від 12 - ти до 14 - ти років включно і 2 - га група від 15 - ти до 17 - ти років включно.

5. Кожний учасник конкурсу повинен подати: свій вік, ім'я і прізвище, адресу і телефон.

6. Твори на конкурс вистчак вислати в одній копії, до 31 - січня 1979 - го року на адресу

ОКО P.O. Box 125
Station St. Michel
Montreal, Quebec H2E 3L9

Нагороди для 2 - ої групи:
1 - ша: «Дереворити Якова Гнидзовського, 1944-1975 рр.» Альбом.
2 - га: дві українські пластинки власного вибору.

7. Нагороди для 1-ої групи:
1-ша: «Україна» Енциклопедія для Молоді. Баньо-Брук 1971 р.
2 - га: дві українські пластинки власного вибору.

8. Членм Конкурсного Журі: Орест Павлів - голова
Володимир Гаврилюк член
Мирослава Цап - член

«УКРАЇНСЬКИЙ ДРУКАР»

офсет

- весільні картки

- комерсійне друкування

- український КОМПЮТЕР друк

Богдан Тимець

727-6847.

Як і кожного року так і цього року св. Миколай загостив до Мемереано, щоб чемних дітей винагородити а нечемних.... ну, розумієтся, в нас нечемних дітей немає...навіть чортик цього року «колектує вимельйовіт»!

Тут бачимо св. Миколая в народній школі ім. митр. А. Шептицького.

A. L.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає редакція
«ОКА»

Памятайте:

20-го січня - Баль Незалежности
21-го січня - Святочна Академія
22-го січня - Піднесення прапору
22-го січня - доповідь професора Сисина